

Український ФУТБОЛ

Засновано в БЕРЕЗНІ 1991 року

П'ятниця, 14 листопада 2008 року • № 128 (2080) • Ціна вільна

КУБОК ДУБЛЕРІВ

Спостерігаючи за алчевським поєдинком між місцевою "Сталлю" та київським "Динамо", у мене в голові десь із середини другого тайму постійно крутилася пісня "Мама, это — рок-н-ролл?" Юрія Шевчука: видозмінивши її назву шляхом заміни слова "рок-н-рол" на слово "футбол", ми, в результаті, отримаємо питання (адресоване в нікуди, зрозуміло) щодо загального стану вітчизняного "шкіряного м'яча". Уявіть, наскільки низьким є сьогочасний рівень першого ешелону (який, нагадаю, називають "хребтом" національного футболу), якщо його міцний середняк виявляється на дві голови слабшим за відверто дублюючий склад віцечемпіона України! Матч загалом цим і запам'ятався — квазігрою, а ще дивовижним голом, пропущеним динамівським кіпером Луценком: я завше із симпатією ставився до цього гравця (він чи не єдиний із українських, хто на запитання журналістів "Як ви проводите вільний час?", відповідає "Читаю книгу"), проте очевидним видається те, що взимку він має піти в інший клуб, адже цей промах, помножений на інфарктне — внаслідок його нервово-невпевненої гри — завершення київського матчу з "Дрогедою", ставить надто великий знак питання навпроти його воротарської майстерності.

Головна несподіванка могла (та й мала б!) статися в Олександрії, коли за рахунку 1:1 віч-на-віч із Шустом "вивалився" гравець господарів Маринчук і не поцілив у фактично порожні ворота: знов у контексті гри "Шахтаря" згадалися слова "Так далі жить не можна!" із п'єси Леся Подерв'янського. Донецька команда виразно агонізує, олімпійський спокій Рината Ахметова виглядає дедалі недоречнішим. Недільний двобій із "Динамо", можливо, дасть відповіді на кілька запитань. А може, й не дасть — тоді конвульсії триватимуть до зими.

Найбільше у чвертьфінальних іграх зганьбилася сімферопольська "Таврія" — програти на власному полі дублюючому складу "Металіста" — це надовго запам'ятається! В заключному матчі "Ворскла" на виїзді переграла донецький "Металург". Для когось це несподіванка, та уважний читач пам'ятає, що в минулому номері "УФ" ми пророкувала саме такий підсумок цього двобою. Сьогодні відбудеться жеребкування пвіфіналу. Буде воно, не сумніваємося, "сліпим" (настільки, наскільки чистою є спідня білизна шахтаря після робочої зміни). Чекаємо на нього з нетерпінням.

P. S.: Коли верстався номер, стало відомо, що жеребкування Кубка України було перенесене на 18 листопада.

Володимир БАНЯС.

U-21

В ОБ'ЄКТИВІ — СЕРГІЙ РУДИКА

Головний тренер молодіжної збірної України Павло Яковенко оприлюднив список гравців, які готуватимуться до товариського матчу проти команди Польщі.

Уже за кілька днів, а саме 16 листопада, у молодіжної збірної України розпочнеться навчально-тренувальний збір.

В його рамках українці зіграють товариський матч проти команди Польщі, що відбудеться 19 листопада у містечку Легіоново.

Склад молодіжної збірної України — воротарі: Антон Каніболоцький ("Дніпро" Дніпропетровськ), Артем Кичак ("Динамо" Київ); **оборонці:** Євген Селин, Олексій Курилов (обидва — "Металіст" Харків), Павло Пашаєв ("Кривбас" Кривий Ріг), Ярослав Ракицький ("Шахтар" Донецьк), Володимир Чеснаков ("Ворскла" Полтава); **півоборонці:** Максим Пашаєв ("Дніпро"), Тарас Степаненко, Сергій Рудика (обидва — "Металург" Запоріжжя), Володимир Бидловський ("Карпати" Львів), Микола Морозюк, Роман Зозуля (обидва — "Динамо"), Валерій Федорчук ("Львів"), Єгор Лугачов ("Спартак" Москва, Росія); **нападники:** Андрій Ярмоленко ("Динамо"), Володимир Лисенко ("Арсенал" Київ), Денис Васін ("Чорноморець" Одеса), Євген Коноплянка ("Дніпро").

Наставник "молодіжки" запросив дев'ятнадцятьох футболістів, у тому числі й одного дебютанта — Сергія Рудику із запорізького "Металурга". Відзначимо, що у поєдинку з поляками Павло Яковенко не зможе розраховувати на травмованих динамівців Києва Артема Кравця та Андрія Фартушняка, голкіпера "Львова" Андрія Радя, а також Антона Макаренка з німецького "Аугсбурга". Є у списку Павла Олександровича також і московський спартаківець Єгор Лугачов, котрого клуб з незрозумілих причин не відпустив на кілька попередніх зборів молодіжної збірної. До речі, як інформує прес-служба ФФУ, на адресу Федерації надійшов офіційний лист із Юридичного департаменту ФІФА та Відділу зі статусу гравців, з якого випливає, що, відповідно до чинних на сьогодні правил, Єгор Лугачов не має права виступати за жодну іншу збірну, окрім української...

Отакої!

САВЧЕНКО ПРОДАВ ПІВ-"ДЕСНИ"

Позавчора, 12 листопада, на прес-конференції у Чернігові було представлено нового співвласника ПФК "Десна-партнер". Ним став почесний президент групи компаній "Олімп", народний депутат України Павло Климець. 50% акцій чернігівського клубу він придбав за 10 мільйонів гривень, що є найдорожчим придбанням в історії першої ліги вітчизняного футболу.

Як відомо, у серпні 2007-го футбольний клуб "Десна", якому в січні наступного року виповниться півтора десятиліття, придбав голова наглядової ради "Партнер-банку" Олексій Савченко. "Протягом року я пропонував великому (і не лише великому) чернігівському бізнесу взяти участь у розвитку футбольного клубу, — зазначив О. Савченко. — На жаль, у Чернігові поки немає традиції підтримувати важливі соціальні проекти. А ось компанія "Олімп" із літа нинішнього року, коли стартував черговий чемпіонат України, стала партнером "Десни".

У свою чергу Павло Климець зауважив, що "для нього це не перший досвід співпраці з футбольними клубами". А підтвердженням цього може служити, зокрема, те, що, починаючи з літа 2004-го, коли було проведено перший розіграш футбольного суперкубка України, "Олімп" постійно стає генеральним спонсором цих змагань.

І ще. Під час прес-конференції Олександр Савченко, який залишається президентом ПФК "Десна", наголосив, що "вихід команди (але не будь-якою ціною) до прем'єр-ліги залишається пріоритетним напрямком роботи футбольного клубу".

Віктор МУХА.

Рейтинг ФІФА

УКРАЇНА — СХОДИНКОЮ НИЖЧЕ

В оприлюдненому в середу новому рейтингу ФІФА збірна України, в порівнянні з минулим місяцем, опустилася на одну сходинку і посідає нині 20-е місце.

Іспанія зберегла за собою чільний рядок, а на п'яти їй тепер наступають німці, що обійшли італійців. Нідерланди, випередивши Бразилію, тепер четверті, а Аргентина, залишивши позаду себе хорватів, уже шоста. Росія наразі восьма, за нею розташувалися чехи, а португальці разом з англійцями, що піднялися на чотири позиції, на 10-му місці. Щодо решти наших конкурентів у відборі до ЧС-2010, то Білорусь нині — 64-а (-5 у порівнянні з попереднім рейтингом), Казахстан — 125-й (+6), Андорра — 194-а (-10).

ДАВИД НЕ ЗДОЛАВ ГОЛІАФА

ПФК ОЛЕКСАНДРІЯ 1		2 ШАХТАР
Мусін Куций Чередниченко Сирота (Погорєлов, 86) Казанюк (Маринчук, 71) Тарасенко Лисюк Запорожан Гітченко Постолатьєв Буличов	0:1 Селезньов (34, пн) 1:1 Казанюк (41) 1:2 Гладкий (90+2) 11 жовтня. 17.00. Олександрія. КСК „Ніка". 6000 глядачів.	Худжамов (Шуст, 46) Федецький (Срна, 69) Чигринський Єзерський Шевчук Гай Дуляй (Кравченко, 28) Левандовський Вілліан Селезньов Гладкий
	О.Деревинський О.Якименко С.Школьний (усі - Київ) Б.Гореліков (Чернівці)	
	Буличов (26) Гай (22) Гітченко (59)	
Шевченко Ворончено Пономар Нікотин Радченко		Жадсон Кучер Фернандиньо Марсело Морено
Юрій КОВАЛЬ		Мирча ЛУЧЕСКУ

Щоб там не казали про другорядне ставлення команд до національного Кубка, та все ж інтерес до такого турніру є. Особливо, у провінційних команд. Для них приїзд киян чи донеччан у рідне місто чудова можливість на власні очі поспостерігати у дії грандів, а також побачити, наскільки різняться у класі команди, учасники дійства під назвою футбол.

ПФК „Олександрія" у нинішньому розіграші довела скептикам, що футбол у першій лізі також може бути пристойного рівня. На минулих стадіях команда Юрія Коваля прибрала з дороги двох представників прем'єр-ліги – „Карпати" і „Дніпро". А могла ще й мегасенсацію створити – пройти донецький „Шахтар", забий Маринчук наприкінці поєдинку в одній із контратак. Однак доля посміхнулася сильнішим.

„Гірники" почали матч активніше, ніж господарі поля, але до небезпечних моментів справа не доходила. Спершу Гладкий бив абсолютно неточно після подачі кутового, за хвилину він же відгукнувся на подачу із флангу, але результат був аналогічний. Олександр відзначився і першим небезпечним моментом, коли прорвався до воротарського майданчика господарів, але форварда підвела майстерність. Гладкий все ніяк не вгамовувався, і на 32-й хвилині, саме після його боротьби у штрафному і подальшої гри рукою з боку опонента, "Шахтар" заробив пенальті. До м'яча підійшов Селезньов і впевнено розправився з Мусіним – 0:1.

"Олександрія" вперше вдарила по воротах "Шахтаря" за вісім хвилин до завершення першого тайму. Щоправда, удар цей був дуже неточним. А ось перший постріл у площину воріт став для господарів гольовим. Чигринський сфолив майже на лінії штрафного майданчика, і Казанюк покарав донеччан за цей фол. Він спіймав Худжамова на протиході та поцілив точнісінько у дальню дев'ятку – 1:1. І кілька слів про Чигринського. Центрбек нашої збірної за перший тайм тричі помилився під час виконання першого пасу та двічі порушував правила на рівному місці. Чи не на нього натякав „домнул" Мирча на післяматчевій конференції?

За три хвилини "жовто-чорні" знову отримали штрафний. Казанюк подав, Худжамов вибив м'яча кулаками і... травмувався у цьому епізоді. У перерві його замінив Шуст. І взагалі всі заміни у "гірників" були вимушеними. Ще в середині першого тайму отримав пошкодження Дуляй, замість нього вийшов Кравченко. А в другій 45-хвилинці головами зіткнулися Федецький і Казанюк. Жоден із них на поле не повернувся...

А в другому таймі пішли гойдалки. Не знаючи команд, навряд чи можна було здогадатися про такий явний "класовий" розрив – отак билася Олександрія. Адже і могла забивати на початку другої половини, коли Лисюк не зміг влучити практично в порожні ворота! "Шахтар" відповідав одразу декількома моментами. Міг згодом вирішити долю зустрічі олександрієць Маринчук, але з убивчої позиції у нього невчасно м'яч зрізався з ноги. За таке марнотратство представник першої ліги поплатився у доданий арбітром час. Після подачі у штрафний чудово зіграв Селезньов, який головою скинув шкіряного на хід Гладкому, і Олександр на випередженні переграв вихованця „Динамо" Мусіна. Такий невтішний фінал олександрійської казки.

Валерій ПРИГОРНИЦЬКИЙ.

Післямова

Мирча ЛУЧЕСКУ, головний тренер „Шахтаря":

— Важливо те, що "Шахтар" пройшов далі в розіграші Кубка України. Хоча команда господарів і заслуговувала на більше, ніж вона мала наприкінці зустрічі. Думаю, що якби "Олександрія" мала більше досвіду, вона б наші помилки, напевно, використала і пройшла далі. Ми мали територіальну перевагу, але в наших оборонних діях були проблеми, і суперник отримував шанси забити. У кубкових зустрічах немає команд вищої і першої ліги, тут інколи не досить майстерності, необхідно ще грати душею та серцем. "Олександрія" сьогодні показала, що у неї в цьому сенсі все гаразд. Вважаю, на що наші суперники заслуговували, щоб була ще й друга гра в Донецьку... У нас залишилося ще 4 дні для підготовки до зустрічі з "Динамо" (Київ). Зрозуміло, у ній братимуть участь футболісти, які сьогодні не грали, яким ми дали відпочити.

— Вас насторожує, коли досвідчені гравці оборони припускаються серйозних помилок?

— Мені теж складно зрозуміти, як виконавці такого рівня і з таким досвідом можуть інколи діяти так невдало. Впевнений, що у матчі з київським "Динамо" це будуть абсолютно інші гравці, вони будуть більш зібраними та сконцентрованими, ніж сьогодні. І виправдають ті надії, які ми покладаємо на гравців національної збірної. Ви правильно помітили, що футболісти такого рівня, звісно, не мають припускатися подібних помилок.

Юрій КОВАЛЬ, головний тренер ПФК „Олександрії":

— Приїзд такої команди, як "Шахтар", – це вже свято для Олександрії. Це однозначно, у будь-якій ситуації і незалежно від рахунку. Це історія, підвищений інтерес глядачів... Вважаю, що свято вдалося.

Я радий, що наші гравці були повноправними дійовими особами цієї зустрічі. Майстерність і рівень суперника, зрозуміло, вищий. Сьогодні треба було грати душею, і хлопці це зробили. Футбольне правило спрацювало. Ми свідомо віддали ініціативу, спробували діяти на контратаках та змогли забити м'яча. Але не вистачило досвіду. Приймаємо результат таким, яким він є. Матч показав, що в нашої команди великий потенціал. Тепер потрібно вдало завершити ігри чемпіонату, підготуватися і зміцнитися.

ПЕРЕМОГА ДРУГИМ СКЛАДОМ

ТАВРІЯ 1		2 МЕТАЛІСТ
Бандура Хайдучек Йокшас Шмаков (Давидов, 46) Маркович Любенович Голайдо Артеменко (Галюза, 72) Ковпак Ідахор (Коробка, 69) Гоменюк	0:1 Зезе (55) 1:1 Ковпак (84) 1:2 Трішович (80) 12 листопада. 17.00. Симферополь. Республіканський стадіон "Локомотив". 5100 глядачів.	Бажан Селін Бабич Ганцарчик Трішович Коваль (Барилко, 62) Поступаленко Рикун Зезе (Джакобія, 78) Бутенко Курилов
	Є. Геренда (Калуш) С. Соботюк Г. Бич (обидва — Київ) **Делегат ФФУ:** С. Сирота (Київ)	
	Поступаленко (28)	
Дикань Донець Бурдулі Гігіадзе		Жданков Войтенко Лозовой
Сергій ПУЧКОВ		Мирон МАРКЕВИЧ

У чвертьфіналі Кубка України з футболу зустрілися — аутсайдер симферопольська "Таврія" і друга команда країни на сьогоднішній день, учасник групового турніру Кубка УЄФА харківський "Металіст". Втім, напевно, на чинне місце в елітному дивізіоні звертати увагу не має сенсу, адже кубкові протистояння завжди відрізнялися іншим настроєм і непередбачуваністю результатів. Прикладом може стати хоча б поєдинок 1/8 фіналу, в якому ПФК "Олександрія" обіграла дніпропетровський "Дніпро".

Із перших хвилин "Таврія" почала доводити слова своїх керівників, які місяць тому говорили, що успішний виступ у національному Кубку є пріоритетом, а головний тренер кримчан Сергій Пучков взагалі сказав напередодні звітного матчу, що його команда дійде до фіналу. На третій хвилині, в черговий раз викликаний до лав збірної України, Голайдо з кута штрафного майданчика виконав навіс у воротарську, де Гоменюк ударом головою спробував переправити м'яча у сітку, але "куля" пролетіла вище воріт. Ще один гострий момент виник біля воріт гостей на восьмій хвилині. Помилка воротаря призвела до удару у виконанні Гоменюка, але м'яч із порожніх воріт виніс захисник "Металіста".

У першому таймі боротьби за м'яч і гострих моментів вистачало, а от забитих голів не було. У "Таврії" з дальньої дистанції пробивали Любенович та Ідахор, кілька непоганих нагод змарнував Ковпак, м'яч після ударів якого забирав голкіпер харків'ян Бажан. А найреальшішу нагоду втратив все той же Ковпак, який на 38-й хвилині пробив метрів із десяти, але "куля" пролетіла поруч із стійкою.

Помилок у захисті кримчан цього вечора теж не бракувало, що призводило до "пожеж" у штрафному майданчику симферопольців. Втім, було їх у першій сорокап'ятихвилинці небагато. Запам'яталися лише постріл зі штрафного Ганцарчика та сильний удар із лінії штрафного майданчика Трішовича.

Під завісу першої половини гри черговий шанс відзначитися мав Гоменюк, але головою пробив прямісінько у руки голкіпера "Металіста".

Як виявилося, досягти позитивного результату в цьому двобої кримчанам не судилося. На 55-й хвилині харків'яни зробили перший крок до півфіналу. Венанс Зезе раптово пробив по воротах, і не готовий до цього пострілу Бандура не зміг спіймати "кулю", яка перетнула лінію воріт.

Після пропущеного м'яча впізнати "Таврію" було важко. Попереду у кримських футболістів не виходило майже нічого. Не форсували події і гості, які грамотно грали у захисті і раз-по-раз намагалися загострити ситуацію біля воріт симферопольців. І на 79-й хвилині це принесло черговий успіх харків'янам. Трішович скористався помилкою захисників "Таврії", вийшов сам на сам із голкіпером кримчан і не змарнував такої чудової нагоди подвоїти рахунок.

На 84-й хвилині Ковпак зумів відіграти одного м'яча, коли після навісу у штрафний майданчик пробив влучно головою. Втім, сподіватися на те, що "Таврія", у хвилини, що залишився до фінального свистка, спробує врятувати зустріч, було марно. Занадто безнадійно виглядали "таврійці", принаймні у другій половині матчу.

Євген ПЕРЕСВЄТОВ.

ПІСЛЯМОВА

Олександр ІВАНОВ, тренер "Металіста":

— У нас зараз дуже багато ігор, напружений календар. Тому прийняли рішення, що на найближчі кубкові ігри вийдуть футболісти, які не отримували місця в основному складі, та перспективні хлопці, що грають за молодіжну команду. Ми готувалися, знали, що "Таврія" виставить основний склад. Вивчили цю команду. Вона сповідує відверто атакувальний футбол. Будували гру так, щоб нейтралізувати її сильні сторони і самим спробувати досягти успіху. Гра вийшла напруженою, цікавою. Це була гра, на яку із задоволенням ходять глядачі. Нам пощастило виграти.

Сергій ПУЧКОВ, головний тренер "Таврії":

— Всі чудово все бачили. Щось коментувати немає сенсу. Спрацьовує прислів'я: "Не забиваєш ти — забивають тобі". Нічого поки не можу сказати.

І ЦІЛОГО МАТЧУ ЗАМАЛО

МЕТАЛУРГ Д	0 : 1	ВОРСКЛА
Дишленкович (Воробйов, 46) Боавентура Чечер Зотов Маріо Сержіо Ткаченко (Аракелян, 46) Фабиньо Макрідіс Димитров Кінгслі Ситник (Воловик, 72)	0:1 Кравченко (3) 12 листопада. 18:00. Донецьк. Стадіон "Металург". 2000 глядачів.	Долганський Цуррі Мєдвєдєв Даллку Деспотовський Маркоський (Янузі, 56) Кулаков (Чеснаков, 88) Кравченко Красноперов Есин Сачко (Лактіонов, 65)
Березовчук Даниловський Данилов Прийма	С. Задиран (Дніпропетровськ) В. Дем`яненко (Мукачеве) М. Васюта (Рівне) **Делегат ФФУ:** Ю. Махно (Кіровоград)	Остапенко Главина Личиков Джуричич
Нікола КОСТОВ		Микола ПАВЛОВ

Цей матч обіцяв стати найцікавішим чвертьфінальним протистоянням, бо зійшлися два сенсаційних відкриття цього сезону. Як до донецького "Металурга", так і до полтавської "Ворскли" під час їжі прийшов шалений апетит, і кожен хотів бачити себе у півфіналі, а потім, я певен, і у фіналі Кубка України. Проте путівка до однієї другої фіналу лише одна. В цьому вся суть!

Розпочався матч дуже несподівано: "Ворскла" повела в рахунку вже на третій хвилині! Кулаков прострілив у центр штрафного майданчика донеччан, а там завдав удару по воротах Кравченко, якого чомусь забули накрити захисники. 0:1 на користь полтавців!

Здавалося, що подарують нам команди гольову феєрію. Принаймні, були на це сподівання у нейтрального глядача, якому хочеться просто видовищного футболу, а не конкретного результату. Але не так сталося... За ті 90 хвилин (враховуючи ще додатковий час) "Металург" не зумів нічого змінити. А "Ворсклу", безперечно, все влаштовувало, і вона продовжувала атакувати лише для того, аби не віддавати м'яча суперникові. У господарів були інші наміри, але їхні наступальні дії не давали результату так само, як і атаки гостей. Подачі Ткаченка і Маріо Сержіо часто залишалися без адресатів, Кінгслі грішив із офсайдами, а в рамці воріт "Ворскли" впевнено почував себе Долганський. Та й захисники полтавчан продемонстрували відмінний зразок колективний дій, обороняючи власні ворота. Навісні передачі, які стабільно беруть на озброєння підопічні Костова, коли не можуть пройти по центру, не приносили користі. Полтавці м'яча раз-по-раз виносили. А увірватися у їхній штрафний майданчик з м'ячем було ще важче. Ось таку дилему підопічні Павлова запропонували хлопцям Костова. І металурги виявилися безсилими.

Команди і по перерві продовжили обмін навісами. І щоразу захисники переграваали форвардів. А шкода, що не навпаки!

"Металург" у другому таймі став більше володіти м'ячем, але моментів у порівнянні з таймом першим поменшало. На 49-й хвилині був хороший момент у Кінгслі, але він головою пробив вище воріт. Той же Кінгслі мав чудову нагоду і на 71-й хвилині, але з кількох метрів не зміг переправити м'яча у сітку воріт суперника.

А в складі "Ворскли" продовжує виблискувати Кравченко. Дивишся на його гру і розумієш, що за цим хлопцем плаче основа київського "Динамо", і забираючь його до столиці цілком виправдано. Ось тільки буде дуже прикро, якщо він сидітиме на лавці запасних (а там серйозна конкуренція!).

У ці хвилини вболівальники "Ворскли" поглядають на годинник, намагаючись силою думки прискорити плин часу.

Фінального штурму воріт полтавці виділити не можна. Не так діє наприкінці матчу команда, яка програє у кубковому протистоянні. Свою помилку, що її припустилися на перших хвилині, донеччани виправити так і не змогли. А ще публіку потішив найбільший друг арбітрів – Микола Павлов. Він використав запозичений у Луческу прийом "шапкою об землю" проти бокового судді.

Андрій ГАЛАКА.

Післямова

Микола ПАВЛОВ, головний тренер "Ворскли":

— Тепер ви розумієте, чому ми запросили іноземного арбітра на матч чемпіонату з "Металургом". Наприклад, тому, що боковий арбітр так сьогодні судив, що мене вилучили.

Про матч. Команда "Металург" (Донецьк) найкраща за той час, що я працюю в українському футболі. Три роки, коли я відпочивав від футболу, не беруться до уваги. Але щось у них сьогодні не вийшло. Донеччани пропустили швидкий гол і втратили впевненість у собі. Переконаний, що за рахунку 0:0 цього б не сталося. Не думаю, що за грою ми перевершували господарів. Вони мали б удома перемагати.

Нікола КОСТОВ, головний тренер "Металурга" Д:

— Вітаю "Ворсклу" з цим результатом, який дає право грати в півфіналі. На жаль, наша команда завдання, яке стояло перед нами, не виконала. Я розчарований першими 45-ма хвилинами: наші футболісти показали погану гру — повільні рухи, відсутність взаємозв`язку між лініями — і цей результат закономірний. Після перерви вони зібралися, всі бачили, команда в другому таймі заграла інакше. Але "Ворскла" добре зіграла в захисті і на контратаках.

ЯК ПЛАВИЛИ СТАЛЬ...

СТАЛЬ А	1 : 4	ДИНАМО
Бабак Пасічніченко (Шевченко, 82) Назаренко Лоц Назарук Гавриш Валєєв Поднебенной (Кир'як, 75) Муховиков Міщенко Акименко (Смалько, 64)	0:1 Чернат (14) 0:2 Чернат (27) 0:3 Ярмоленко (36) 1:3 Сабліч (54, у свої ворота) 1:4 Ярмоленко (90+2) 12 листопада. 17:00. Алчевськ. Стадіон "Сталь". 6500 глядачів.	Луценко Сахневич Допілка Сабліч Романчук (Хачериді, 66) Корреа (Гусєв, 52) Морозюк (Теміле, 88) Єрьоменко Чернат Зозуля Ярмоленко
Гайдарджі Ільчишин Трухін Лисицин	А. Шандор А. Валенко Е. Валенко (Усі - Львов) **Делегат ФФУ:** С. Сирота (Київ) Теміле (90+2) Назаренко (65)	Рибка Пінчук
Вадим ПЛОТНИКОВ		Юрій СЬОМІН

Зважаючи на те, як за день до цього ПФК "Олександрія" бився із "Шахтарем" і мало не став автором чергової гучної сенсації, були думки стосовно того, що й в Алчевську, де так само першоліговий сміливець зійшовся у битві з гігантом вітчизняного футболу. Але у звітному матчі інтриги, на жаль, не було.

В Алчевськ прибув найближчий резерв "Динамо" на чолі з Олегом Романовичем Лужним.

З перших хвилин кияни продемонстрували, що їхній дубль не по зубам місцевій команді так само, як і основа. Окремі футболісти "Динамо" намагалися зіграти ефектніше, зокрема прицільно пробити здалеку. Господарі поля дозволяли це робити. Після удару Черната м'яч пролетів над воротами, а на постріл голодного на гру та голи Карлоса Корреа зреагував Олександр Бабак.

Гола довелося чекати чотирнадцять хвилин. Чернат заробив штрафний неподалік середини лінії карної зони "Сталі" і сам пробив після того, як м'яч йому п'ятою відкотив Корреа. Бабак не дотягнувся, і кулястий влетів у лівий від нього нижній кут воріт.

За три хвилини рахунок мав збільшуватися, але Ярмоленко саботував стовідсотковий момент! Проходить класна діагональ від Ярмоленка на лівий фланг на хід Черната, Флорін навішує, Зозуля ударом головою перекидає голкіпера, але м'яч влучає у поперечку. Ярмоленку ніхто не заважав із двох метрів добити снаряд у відкритий кут воріт, але Андрій примудрився не влучити!

27-ма хвилина і – 0:2! Відмінна передача через півполя на Корреа, той повертає м'яча низом назад, у рамку півполя карної зони, а там Флорін Чернат потужно пробиває зльоту і влучає у самісіньку шістку! Метрів 25 було до воріт!

Невдовзі Ярмоленко спокійно прибіг із м'ячем у штрафний майданчик "Сталі" та пробив у дальній кут повз Бабака. Вже 3:0 на табло!

Кияни дають можливість господарям проводити власні атаки, але гравці в червоній формі більше створюють рух, ніж грають... Вони так і не змогли організувати (забити – можливо, але не створити самостійно) гол у ворота "Динамо", але кияни самі собі зіпсували настрій. Сабліч має дати добрячого дружнього стусана Луценкові, бо коли серб відпасовував на свого голкіпера, Тарас не влучив ногою по м'ячу... На Горана записали автогол – 1:3!

У першому таймі більше запам'ятався Флорін Чернат. І знаєте, не приємно усвідомлювати, що такому майстру немає місця в основі "Динамо"! Останніми своїми матчами румун демонструє повну готовність виходити як у матчах прем'єр-ліги, так і в Лізі чемпіонів. Слово за Сьоміним.

В другому таймі картина не змінилася, але вже не було для "Динамо" (як головної дійової особи матчу) особливого сенсу забивати, тому й події на полі стали не такими цікавими.

У середині другої половини зустрічі травмували Романчука. Винуватець трагедії Назаренко отримав червону картку.

Динамівці атакували, але вже без особливого ентузіазму. Він був помітним хіба що в діях наймолодших футболістів.

Хотілося побачити гру Теміле, проте все, що нам продемонстрував вісімнадцятирічний нігерієць, це вміння отримувати жовті картки. Але давайте зважати на те, що Лужний дав йому всього чотири хвилини.

А вже в доданий час Ярмоленко для очищення совісті (з двох метрів у порожній кут не влучив у першому таймі!) забив і другий свій гол, замкнувши передачу Романа Зозулі – 1:4!

Андрій ГАЛАКА.

Післямова

Олег ЛУЖНИЙ, тренер "Динамо":

— Що з Олександром Романчуком?

— У нього подвійний перелом ноги.

— Якими ви бачите перспективи Черната в першій команді?

— У Черната контракт, що діє, з "Динамо". Він гратиме залежно від свого стану. Сьогодні він мені сподобався — гадаю, перспективи у нього хороші, якщо він і надалі виглядатиме так, як сьогодні.

Вадим ПЛОТНИКОВ, в. о. головного тренера "Сталі":

— На наших футболістів вплинув авторитет київського "Динамо". Сьогодні всі виявили свої не найкращі риси, хоча до матчу думали, що все буде навпаки. Вплинув на гравців і швидкий гол — всі почали порушувати ігрову дисципліну, що й призвело до такого результату.

Відверто

Володимир ЄЗЕРСЬКИЙ:

КОНФЛІКТ ІЗ БАНГУРОЮ — В МИНУЛОМУ

На яких би полюсах турнірної таблиці не перебували „Динамо" і „Шахтар", завжди їхні матчі будуть викликати підвищений інтерес. „Класичне" чи „українське класико", (як кому до вподоби), навіть за теперішньою 15-ти очковою різницею між командами багато в чому цікаве. По-перше, ця гра має показати, чи справді „Шахтар" зараз гірший за „Динамо". А по-друге, чи часом кияни не пройшли пік форми і наскільки вплине на гру „біло-блакитних" відсутність двох основних гравців – Михалика та Несмачного.

Не можна оминути увагою іще один цікавий момент. В останній битві грандів, яка відбулася у травні цього року, матч ознаменувався грандіозним скандалом. Гвінеєць Бангура повів себе не по-джентльменськи з Єзерським, за що ледь не отримав на горіхи від захисника „Шахтаря". Чи пробачив той вчинок Бангурі газеті „УФ" розповів сам Володимир.

— Наскільки мені відомо, Бангура через мас-медіа попросив вибачення переді мною. Втім, я цього не чув і не бачив, але й не тримаю на нього образи. Я не хочу повертатися до минулого.

— В тому матчі було показано аж п'ять червоних карток. Як ви гадаєте, цей поєдинок також не обійдеться без вилучень?

— Ви розумієте, коли грають такі команди, як „Шахтар" та „Динамо", ситуація на полі загострюється до неабияких пристрастей, емоції б'ють через край, і ймовірність вилучень зростає.

— Ви колись грали за „Динамо", а які стосунки між обома командами, зайвий раз нагадувати не потрібно. Чи не відчуваєте від фанів „особливої любові" до вашої персони?

— Мені на футбольну долю не варто нарікати. Я встиг попрацювати у трьох вітчизняних командах, які ставлять перед собою найвищі завдання. Я пишаюся тим, що колись виходив у складі киян поруч із Андрієм Шевченком, Олегом Лужним, Кахою Каладзе та Сергієм Ребровим. Команда великого Валерія Лобановського доходила до півфіналу Ліги чемпіонів. Втім, я не мав багато ігрової практики, і тому, пограввши два роки у складі „Динамо", прийняв пропозицію „Дніпра". Це був крок уперед в тому плані, що я міг грати постійно у складі дніпрян, отримав чималий досвід у єврокубках і потрапив таким чином до збірної. А коли надійшла пропозиція від „Шахтаря", я не міг відмовитися, адже це – великий клуб, із амбітним президентом та чудовим тренером. Мені було цікаво працювати пліч-о-пліч із таким великим тренером, як Луческу. А перспектива пограти в Лізі чемпіонів вабила мене ще більше. Тому потрібно зрозуміти такий розвиток моєї кар'єри. Я вдячний всім уболівальникам, людям, з якими мені довелося працювати у „Динамо", „Дніпрі" та „Карпатах".

— Володимире, зараз відрив киян від „Шахтаря" становить 15 очок. На думку багатьох донеччан, цей гандикап ще можна ліквідувати. Ви також так думаєте?

— Потрібно реально дивитися на ситуацію. „Динамо" справді зараз на ходу, демонструє відмінні результати і не втрачає очок. Те, що „Динамо" розгубить ці 15 очок по ходу чемпіонату, мало віриться. Нам буде важко дістати їх.

— У разі, якщо і в особистій грі донеччани не переграють динамівців, можна стверджувати, що надії на чемпіонство втрачені.

— Цей матч має відповісти на питання: чи зможемо ми зібратися духом в такий складний момент для „Шахтаря".

— В чому, на вашу думку, головна проблема у грі нинішнього „Шахтаря"?

— Напевне, ми не виконуємо тренерських установок Луческу. Дехто не допрацьовує на тренуваннях, дехто не повністю викладається у грі. І, звісно, брак реалізації моментів забрав у нас чимало очок.

— Чому так важко далася остання перемога над ПФК „Олександрія" в Кубку України?

— Цьому поясненню є декілька причин. Перш за все, у матчі в Олександрії грали футболісти, які мають недостатньо ігрової практики. Було помітно, що нам бракувало зіграності, хоча почали гру ми здорово. Повністю володіли територіальною перевагою, і якби забили бодай ще гол у першому таймі, уникнули б нервового завершення. Потрібно віддати належне й суперникові, який грав пристойно. Не дарма ж олександрійці у попередніх етапах вибили з розіграшу „Карпати" та „Дніпро".

— Луческу після матчу нарікав на помилки в обороні. Ви відчуваєте долю провини на собі?

— Він подякував нам за бійцівські якості, сказав, що це була складна гра, і добре, що вдалося перемогти. Були, звісно, і робочі претензії, але окремо нікому Луческу не вказував на їхні огріхи.

— Розраховуєте вийти у „класико" зі стартових хвилин?

— Це питання не до мене.

Валерій ПРИГОРНИЦЬКИЙ.

Афіша

МЕТАЛУРГ Зп — ЧОРНОМОРЕЦЬ

14 листопада — п'ятниця. 18.00

Пряма трансляція на телеканалі УТ-1

Суддя: О. Шмигельський (Львів)

Дискваліфіковані: —

Прогноз "УФ" — 1:0

ФК ЛЬВІВ — КАРПАТИ

15 листопада — субота. 16.00

Пряма трансляція на телеканалі УТ-1

Суддя: С. Шебек (Київ)

Дискваліфікований: Годвін (Карпати)

Прогноз "УФ" — 1:2

ІЛЛІЧІВЕЦЬ — ТАВРІЯ

15 листопада — субота. 14.00

Пряма трансляція на телеканалі "Мегаспорт"

Суддя: В. Годулян (Одеса)

Дискваліфікований: Ліма (Іллічівець)

Прогноз "УФ" — 2:2

ВОРСКЛА — КРИВБАС

15 листопада — субота. 16.00

Суддя: В. Швецов (Одеса)

Дискваліфіковані: —

Прогноз "УФ" — 2:0

ШАХТАР — ДИНАМО

16 листопада — неділя. 16.00

Пряма трансляція на телеканалі "Україна"

Суддя: П. Фройдфельдт (Швеція)

Дискваліфіковані: —

Прогноз "УФ" — 1:1

ДНІПРО — ЗОРЯ

16 листопада — неділя. 18.00

Пряма трансляція на телеканалі ТЕТ

Суддя: О. Деревинський (Київ)

Дискваліфіковані: —

Прогноз "УФ" — 2:1

МЕТАЛІСТ — ФК ХАРКІВ

16 листопада — неділя. 19.00

Пряма трансляція на телеканалі "Мегаспорт"

Суддя: О. Орєхов (Київ)

Дискваліфікований: Касьянов (ФК Харків)

Прогноз "УФ" — 3:0

АРСЕНАЛ — МЕТАЛУРГ Д

16 листопада — неділя. 14.00

Пряма трансляція на телеканалі "Мегаспорт"

Суддя: А. Шандор (Львів)

Дискваліфіковані: —

Прогноз "УФ" — 1:1

Обґрунтування прогнозів

КЛАСИКО З ТЬМЯНИМ ВІДБЛИСКОМ

"Металург" Зп – "Чорноморець"

Одеська команда, якщо робити висновки із демонстрованої нею гри та показаних результатів, терміново потребує серйозного хірургічного втручання, одним із проявів якого буде надання можливості численним південноамериканським легіонерам клубу повернутися до рідних пампасів. Запоріжці нині виглядають дещо симпатичнішими і це, разом із "фактором свого поля", має стати запорукою їхньої перемоги.

ФК "ЛЬВІВ" – "КАРПАТИ"

Як сказав колись один із героїв Леся Подерв'янського, "ето будет, ето случітся!" – цієї суботи довгоочікуване історичне (бо вищолігове) львівське дербі постане у вигляді доконаного факту. Попереднім матчем у Києві підопічні Ковальця показали себе із найкращого боку, проте за рахунок класнішого добору футболістів "Карпати" здобудуть перемогу.

"ІЛЛІЧІВЕЦЬ" – "ТАВРІЯ"

Чорноморсько-азовське дербі двох команд-аутсайдерів подарує нам результативну нічию, невигідну загалом ні тим, ні іншим.

"ВОРСКЛА" – "КРИВБАС"

Криворізький клуб, незважаючи на безперечний тренерський хист Олега Тарана, не спроможний сьогодні протистояти добре організованій команді з Полтави. "Ворскла" має без особливих перешкод покласти до скарбнички три залікові бали.

"ШАХТАР" – "ДИНАМО"

Найбільш інтригуюче протистояння вітчизняної першості цього року дещо втратило в плані своєї принциповості, причиною чого, зрозуміло, є невдалий літньо-осінній виступ гірників. Проте всі їхні проблеми мають відійти на другий план – "Динамо" є "Динамо". Київська команда й сама сьогодні вступила в період явного спаду – ще місяць тому можна було б сміливо прогнозувати перемогу підопічних Сьоміна. А так, судячи з усього, на нас очікує бойова нічия.

"ДНІПРО" – "ЗОРЯ"

У дніпропетровську луганцям навряд чи світить бодай очко – свої бали дружина Волобуєва набирає вдома, тому осічка у матчі з "Дніпром" не буде для неї смертельною. Ну, а команді Безсонова вкрай необхідно перемагати, щоб пелотон клубів-лідерів не втік надто далеко.

"МЕТАЛІСТ" – ФК "ХАРКІВ"

В першому для муніципалів елітному сезоні це дербі мало принциповий характер внаслідок непростих особистих взаємин між керівниками двох клубів. Одначе сьогодні вони вирішують настільки діаметрально протилежні завдання, що очікувати чогось особливого від поєдинку не варто. "Металіст" упевнено переможе та закріпиться в "зоні Ліги чемпіонів".

"АРСЕНАЛ" – "МЕТАЛУРГ" Д

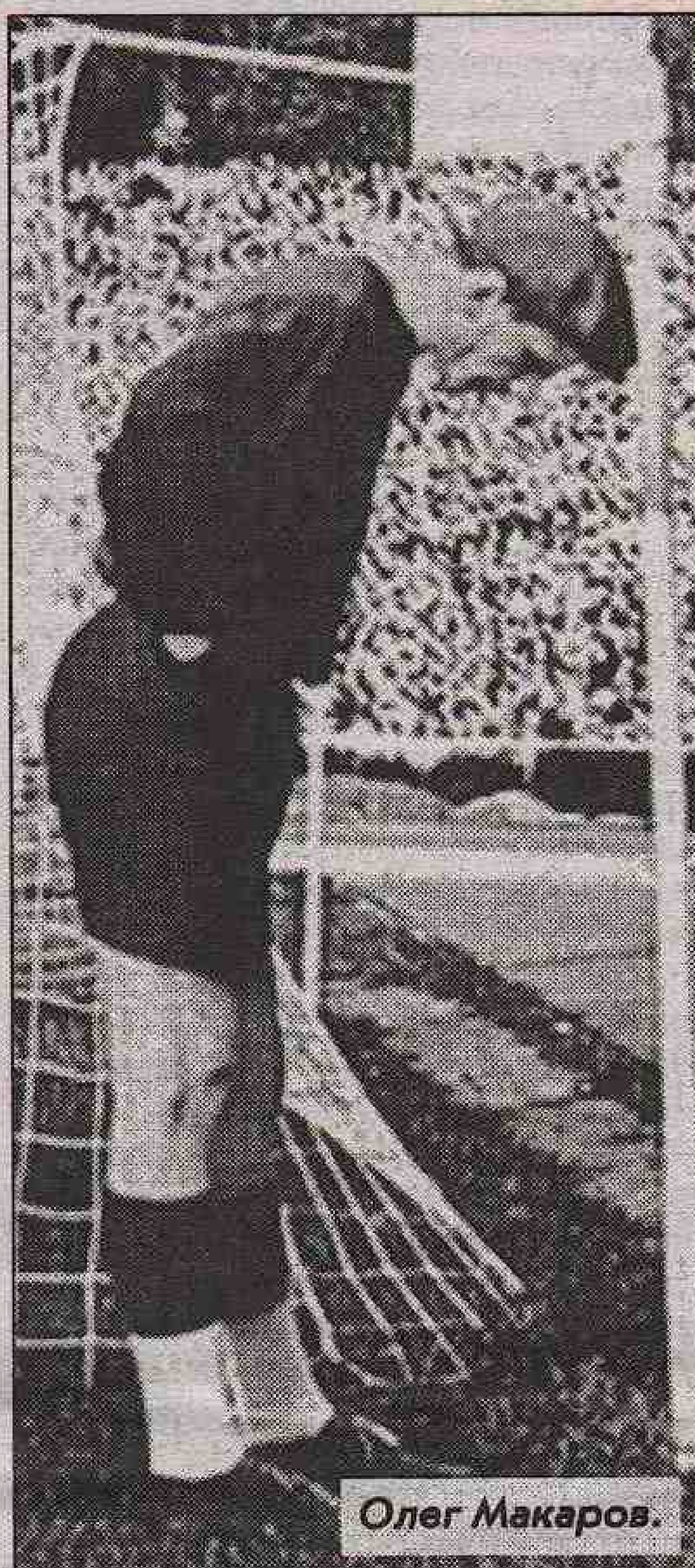
Київські канонiри, програючи від туру до туру, поступово скотилися до відвертих аутсайдерів прем'єр-ліги. І ось тепер колективу Заварова відступати вже нікуди – позаду перша ліга (чи взагалі – небуття) з її полями-городами. Арсенальці мають "вигризти" очки в одного з лідерів першості.

Володимир БАНЯС.

СТАРОЖИЛИ КИЇВСЬКОГО "ДИНАМО"

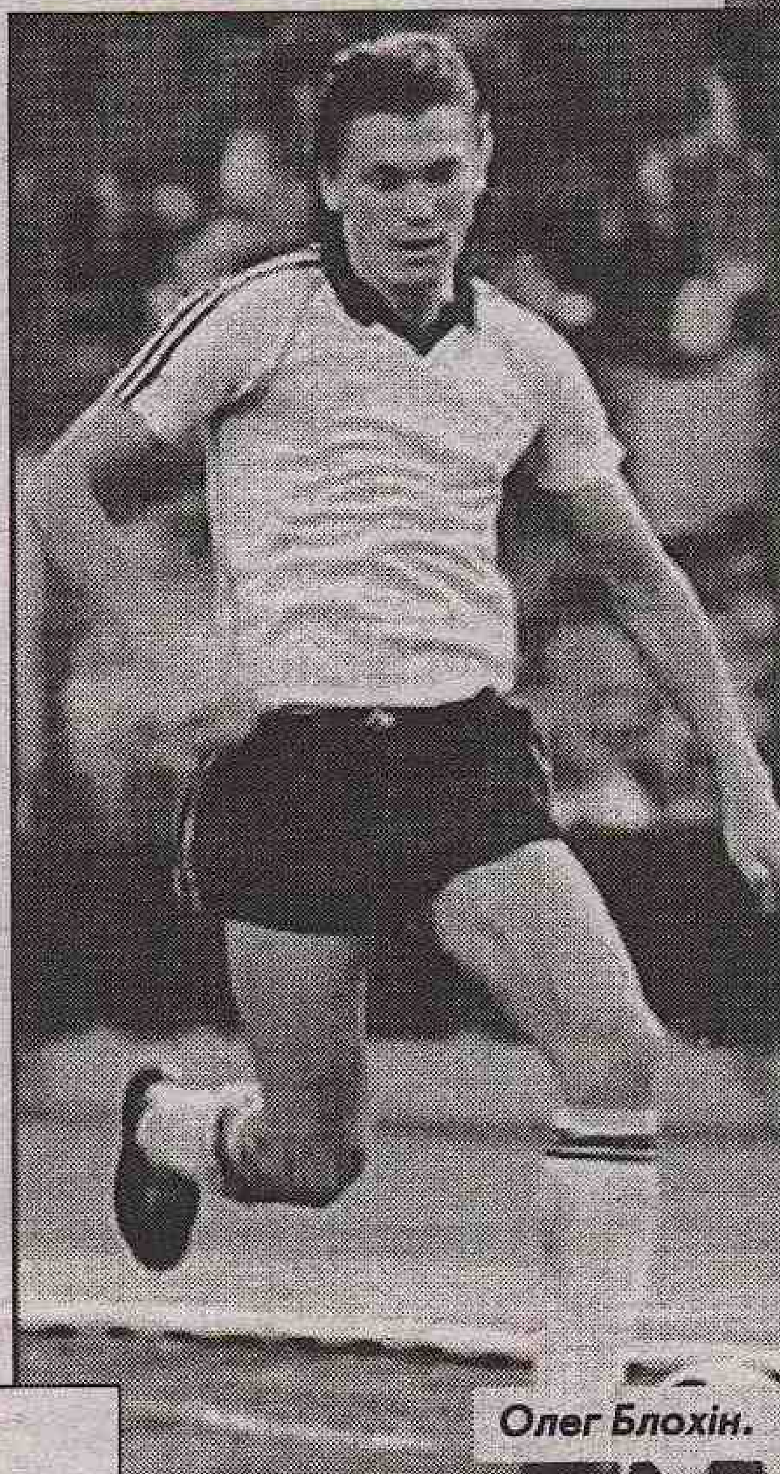
Відомо, що в спорті – як і в інших галузях людської життєдіяльності – не існує по-справжньому об'єктивних параметрів щодо визначення ваги й ролі окремих особистостей у його літописі. Всі критерії ґрунтуються на суб'єктивному враженні людей: для когось головним чинником є здійснений атлетом внесок (наприклад, нині в Італії дедалі активніше починає формуватися думка, що гравцем №1 в історії місцевого "шкіряного м'яча" є "вічно молодий" Паоло Мальдіні, хоча рівень обдарованості цього великого майстра не можна співставити з хистом Джузеппе Меацци, Сильвіо Піоли чи Роберто Баджо); хтось передусім оцінює ступінь таланту (потенціалу) футболіста, навіть якщо цей талант був ним реалізований лише частково (саме цим, до слова, пояснюється те, що багато вболівальників й досі вважать найкращим радянським футболістом усіх часів Едуарда Стрельцова); ще дехто орієнтується, головним чином, на суспільний резонанс, викликаний особистістю спортсмена, хоча цей резонанс – фактично завжди – певним чином спотворює його істинні ігрові здібності (звідси – легенди-міфи на кшталт "Лев Яшин – найкращий воротар за всю історію світового футболу").

Київське «Динамо» зразка 1936 року. П'ятий праворуч — Микола Махиня.

Олег Макаров.

Зрозуміло те, що найближчим до істини є погляд, котрий поєднує в собі всі три критерії, зазначені мною в попередньому абзаці, визначальним серед яких, мені здається, повинен бути перший. Причиною мого переконання слугує розуміння того, що лише багаторічне служіння команді, котре, звісно, уможливлюється наявністю у гравця майстерності (таланту), найбільш адекватно відображає його вклад в історію клубу. Метою цієї статті є спроба виокремити в літописі київського "Динамо" футболістів, які досягли гросмейстерської позначки стосовно кількості проведених у ньому років. Гросмейстерським у цьому плані треба визнати показник у 10 зіграних сезонів.

Тут виникає необхідність окреслити критерії. По-перше, я враховую тільки роки в *основній команді* (себто час, коли гравець перебував у дублі або ж просто "числився" в клубі – не враховується). По-друге, заліковими вважаються виключно ті сезони, де футболіст зіграв бодай один матч в *офіційному турнірі*; вживаючи поняття "офіційний турнір", я маю на увазі наступні змагання: а) Чемпіонати: СРСР і України; б) Кубкові турніри: СРСР, Української РСР (точніше, вісім розіграшів, які відбулись у 1936 – 1938, 1944 – 1948 рр., де брали участь найсильніші колективи республіки) і незалежної України; в) Суперкубки: СРСР (який, нагадаю, мав назву Кубок сезону) й України; г) Євротурніри: Кубок/Ліга чемпіонів, Кубок Кубків, Кубок УЄФА та Суперкубок УЄФА. По-третє, анульована першість Радянського Союзу 1941-го року (себто зіграні в ній матчі й забиті голи) в моєму розумінні не відрізняється від, так би мовити, "номерних" чемпіонатів, а сезони 1936-го і 1976-го рр., коли, як відомо, відбулося по дві першості (весняна й осіння), сприймаються кожен як один.

Олег Блохін.

Михайло Коман (шарж І. Соколова).

Найпершим "змагуном" в історії київського "Динамо", хто зумів провести за клуб десять сезонів, був знаменитий футболіст команди 30-40-х рр., неперевершений універсал (спочатку грав на позиції лівого крайнього нападника, потім правого захисника, ну а в кінці кар'єри всі тренери використовували його в якості лівого й центрального оборонця), справжня легенда вітчизняного футболу – Микола Борисович Махиня. Він почав грати за "Динамо" з першого союзного чемпіонату для клубів, а завершальною для нього стала першість 1947-го року.

Заради справедливості треба відзначити, що "першопрохідцем" міг бути Антон Леонардович Ідзковський – патріарх українського воротарського "цеху", людина, котра започаткувала плеяду видатних голкіперів "Динамо": він перебував у команді з перших днів її існування, себто з весни 1928-го, проте внаслідок того, що до 1935-го року включно всесоюзні першості проводилися між збірними міст і республік, отож, офіційних змагань (у звичному для нас розумінні) для клубів не було (точніше один турнір був – першість Всеукраїнського ПСТ "Динамо", котра розігрувалася шість разів у період між 1929-м і 1935-м рр., однак інформації про неї дуже мало, відомості про склади киян у цих іграх фактично відсутні, тому спиратися на ці дані загалом недоречно; крім того, постає питання, чи правильно прирівнювати ранг цього змагання до радянських турнірів і сучасних українських), до його залікового реєстру ввійшли тільки вісім сезонів (1936 – 1941, 1944 – 1945 рр.).

Абсолютним і – судячи з усього – "вічним" рекордом володіє Олег Блохін, який, дебютувавши у першій команді сімнадцятирічним, а останні матчі зігравши у тридцять п'ять, провів за "Динамо" аж 19 сезонів! Серед теперішніх гравців головним старожилом (і другим в історичному реєстрі) є Олександр Шовковський, але, враховуючи його регрес за останні два роки й те, наскільки впевнено стоїть у рамці дебютант Богуш, виникає підозра, що цей сезон – 16-й – буде для нього останнім у команді...

Загалом, як видно зі списку, літопис київського клубу нараховує 35 майстрів, які досягли гросмейстерської ("десятисезонної") позначки щодо проведених у основному складі років. Іще п'ятнадцять гравців – Е.Юст, Є.Лемешко, В.Голубєв, Ю. Войнов, О.Базилевич, Вол. Левченко, А.Пузач, В.Трошкін, В.Зуєв, В.Лозинський, О.Михайличенко, Вік.Чанов, О.Головко, А.Гусин та О.Хацкевич – впритул наблизилися до заповітної мети, та їм для цього не вистачило одного сезону.

Доцільно у кількох словах згадати й наставників "Динамо". Серед них зазначений "норматив" виконав тільки один – світлої пам'яті Валерій Васильович Лобановський, який керував командою впродовж 23-х (!) сезонів (1973 – 1982, 1984 – 1990, 1996/97 – 2001/02 рр.) – феноменальний показник, погодьтеся! Друге-четверте місця в історичному реєстрі ділять О.О.Ошенков, В.О.Маслов і Й.Й.Сабо – кожен із них був тренером "Динамо" протягом семи сезонів.

Володимир БАНЯС.

Віктор Серебряников (шарж І. Соколова).

19 О. Блохін (1969 – 1987)

16 О. Шовковський (1993/94 – 2008/09)

15 В. Веремеєв (1968 – 1982)
В. Безсонов (1976 – 1990)

14 О. Макаров (1950 – 1963)
Є. Рудаков (1964 – 1977)

13 В. Серебряников (1959 – 1971)
В. Соснихін (1961 – 1973)
В. Мунтян (1965 – 1977)
А. Дем'яненко (1979 – 1990, 1992/93)
В. Ващук (1993/94 – 2002/03, 2005/06 – 2007/08)
Ю. Дмитрулін (1994/95 – 2006/07)

12 П. Віньковатов (1941, 1944, 1946 – 1955)
Л. Буряк (1973 – 1984)
П. Яковенко (1982 – 1992/93)
С. Шматоваленко (1987 – 1997/98)
В. Белькевич (1996/97 – 2007/08)

11 М. Коман (1949 – 1959)
А. Біба (1957 – 1967)
Й. Сабо (1959 – 1969)
В. Турянчик (1959 – 1969)
Ф. Медвідь (1962 – 1972)
В. Колотов (1971 – 1981)
С. Балтача (1978 – 1988)
О. Лужний (1989 – 1998/99)
С. Ребров (1992/93 – 1999/00, 2005/06 – 2007/08)
С. Федоров (1993/94, 1997/98 – 2005/06, 2007/08)
А. Несмачний (1997/98, 1999/00 – 2008/09)

10 М. Махиня (1936 – 1941, 1944 – 1947)
А. Лерман (1944 – 1953)
В. Каневський (1955 – 1964)
А. Бишовець (1964 – 1973)
А. Баль (1981 – 1990)
В. Рац (1981 – 1990)
М. Шацьких (1999/00 – 2008/09)

ЗОЛОТІ ВЕРШИНИ "ДНІПРА"

ЧАСТИНА 2

Друге коло "Дніпро" відкривав поєдинком у Ленінграді — проти "Зеніту". Більшість зустрічей між цими командами в чемпіонаті завершувалася внічию. Такий же результат був і в тому матчі — 2:2. Хоча обидві команди були налаштовані далеко не мирно. "Дніпру" вдалося відкрити рахунок, але після перерви ленінградці повністю заволоділи ігровою перевагою. Вони подали 14 кутових на ворота гостей! У результаті Желудков зрівняв рахунок. А потім команди обмінялися голами з 11-метрової позначки.

Наступний суперник "Дніпра" ташкентський "Пахтакор" два з половиною місяця не знав поразок. Команда привернула до себе увагу і фахівців, і любителів футболу грою нестандартною, сміливою, а головне — результативною. Зустріч була принциповою. Напередодні пахтакорівці виграли у "Шахтаря" і перемістилися на другу позицію в турнірній таблиці. Безумовно, ташкентці прагнули зміцнити своє становище. Вони розуміли, що у разі перемоги над "Дніпром" і невдалого для "Чорноморця" результату в поєдинку зі "Спартаком" саме "Пахтакор" очолить таблицю.

"Пахтакор" програв. Сказано було: ташкентська команда втомилася. Але втомився і "Дніпро". Не забудемо, що пахтакорівці грали на своєму полі, а дніпропетровці другий матч з різницею в чотири дні проводили на виїзді, причому летіти до Ташкента їм довелося з Ленінграда. Не забудемо і того, що в Ташкенті було плюс тридцять сім градусів — звична температура для місцевих спортсменів і страхітлива для приїжджих. Ще було сказано: узбецька команда молода, тягар лідерства тисне на плечі, які ще не зміцніли. І це правда. Але в "Дніпрі" молодих виконавців було не менше, а поняття лідера на даному відрізку вельми відносне. "Пахтакор" був другим, "Дніпро" — сьомим, розділяли ж команди два очки. "Дніпро", насправді, того дня був сильний! Його не збентежили ні спека, ні чуже поле. Особливо радувала мобільність команди, її швидкі й стрімкі переміщення по флангах і центру не раз ставили в критичний стан оборону суперника, яка в цьому матчі зробила багато помилок.

Здобувши перемогу, "Дніпро" відразу став третім, а "Пахтакор" опустився на четверту сходинку. А вгорі опинилися динамівці Мінська і одеський "Чорноморець", випереджаючи "Дніпро" на одне очко.

Таке розміщення першої трійки збереглося і після наступного туру. Мінчани перемогли кутаїсців, а "Чорноморець" переграв "Зеніт". Дніпропетровці ж, у свою чергу, з рахунком 1:0 виграли у "Нефтчі". Досвідчений голкіпер бакинської команди Крамаренко недарма був визнаний найкращим серед гостей. У єдиному пропущеному м'ячі його ніхто не звинуватив. Гравці "Нефтчі" зобов'язані воротарю тим, що він уберіг команду від ще більших неприємностей.

Незважаючи на закономірну перемогу, це була не найкраща гра "Дніпра". Відсутність Литовченка і Протасова, викликаних у збірну України для участі в Спартакіаді народів СРСР, змусила тренерів внести корективи до складу команди. І все ж таки, і в такій обстановці дніпропетровці були організо-

ванішими, раціональніше розподілили свої сили.

А от у наступному турі двовладдя закінчилося. "Чорноморець" програв вдома "Пахтакору". А мінчани, вигравши у "Арарата", стали одноосібними лідерами і, як тоді здавалося, справжніми й остаточними. Проте і "Дніпро" потягнувся вгору за мінчанами (дніпропетровці на своєму полі здолали тбілісців). Матч проти тбіліського "Динамо" був 300-й для дніпрян у вищій лізі. Ця зустріч запам'яталася ще і рекордною на той момент кількістю глядачів, які прийшли на "Метеор", — 31000. Уболівальники нагородили оплесками свою улюблену команду за красиву гру, бойовий настрій, жагу до боротьби. Проте зустріч для дніпропетровців була доволі важкою. Гості вийшли на поле з бажанням перемогти. Рахунок у тій грі відкрив після розіграшу штрафного Віктор Кузнецов. Практично у самому кінці гри динамівці встановили рівновагу, забивши досить курйозний гол. Коли Цаава зважився на удар, м'яч спочатку потрапив у штангу, потім у Краковського, і, зрештою, опинився в сітці. Тоді подумалося, що матч закінчиться внічию, адже до його завершення залишалося дуже мало часу. Однак височенний Володимир Лютий зумів головою забити красивий м'яч і принести перемогу "Дніпру". Це була вже восьма гра, в якій "Дніпро" не зазнав поразки.

У двадцять третьому турі найзначніша подія відбулася в Кутаїсі. "Дніпру" довелося в зустрічі з місцевим "Торпедо" захищатися і лише зрідка проводити гострі контратаки. Героєм матчу став воротар дніпропетровської команди Сергій Краковський. Йому доводилося майже постійно бути в грі, оскільки атакували господарі відчайдушно. Надійність воротаря "Дніпра" позначилася на діях усієї команди. І хоча кутаїсці атакували бурхливо, перший гол забив дніпропетровець Таран ударом з п'яти метрів.

Невдовзі після перерви рахунок зрівнявся. Але знову в одній з контратак Таран випереджає всіх і головою посилає м'яч у ворота Отара Габелії. Кутаїсці підсилили натиск і знову зуміли відновити рівновагу. Проте незадовго до кінця зустрічі Олександр Погорєлов з 30 метрів сильним ударом у "дев'ятку" вивів "Дніпро" вперед.

Все? Перемога? Не поспішайте. На 90-й хвилині грузинські футболісти отримують право на пенальті. Краковський проти Куртинадзе. Дуель виграє воротар: вгадавши напрям польоту м'яча, він відбив його на кутовий. Оце вже дійсно була перемога!

"Дніпро" займає перший рядок у турнірній таблиці. Це трапилося 2 серпня, в день, коли над Кутаїсі висіли хмари, час від часу поливаючи місто теплим дощем. З цього рядка "Дніпро" вже не зійде...

Наступний матч новоспечений лідер проводив у Єревані. Дніпряни обрали досить ризикований план гри. Вони свідомо віддали супернику ініціативу, всім виглядом показуючи, що готові задовольнитися нічиєю, що про щось більше, ніж про збереження своїх воріт, не думають, зате свої ворота захищати мають намір всіма наявними силами. Давно не доводилося бачити матч, де одна з команд атакує всі 90 хвилин, а інша, маючи в активі за весь поєдинок лише три удари по воротах, у підсумку святкує успіх з перевагою в два м'ячі! Перша вилазка "Дніпра" в табір суперника відбулася тільки на 70-й хвилині, в результаті якої Володимир Устимчик відкрив рахунок. Через кілька хвилин — друга контратака "Дніпра", і Олександр Погорєлов забиває другий гол у ворота "Арарату".

Як і раніше, "Дніпро" та мінське "Динамо" — попереду, відірвавшись від найближчого переслідувача — "Пахтакора" — на три очки. У заповітну трійку готовий був вступити московський "Спартак", поки посідаючий п'яте місце.

У 25-у турі "Дніпро" стає одноосібним лідером. Мінчани на своєму полі зіграли внічию з ЦСКА. А "Дніпро" в рідних стінах приймав "Металіст". За годину до початку гри над "Метеором" почалася сильна злива, що значно ускладнило дії футболістів. Гості швидше пристосувалися до важких умов і вже незабаром добилися успіху. М'яч забив вихованець дніпропетровського футболу Сергій Мотуз. "Дніпру" знадобився час, щоб пристосуватися до важких умов гри і повністю заволодіти ініціативою. Але після перерви вийшов на заміну Протасов і забив у ворота підопічних майбутнього тестя Є.Лемешка два м'ячі. Тепер безпрограшна серія "Дніпра" налічувала 11 матчів.

Двадцять шостий тур почався після невеликої паузи, яка диктувалася інтересами збірних. Мінчани знов оступилися вдома, зігравши внічию з "Торпедо". У "Дніпра" з'явилася можливість ще більше зміцнити лідерство. Правда, суперник у нього був серйозний — київське "Динамо"...

Рахунок у першому таймі зуміли відкрити дніпропетровці. Зробив це Литовченко. Майже з центра поля він пройшов з м'ячем до воротарського майданчика, а потім сильним ударом забив гол. У другому таймі Таран збільшив рахунок. А кияни єдиний м'яч у відповідь провели на останній, 90-й хвилині: пенальті реалізував Олег Блохін.

Потім мінські шанувальники футболу говорили про те, ніби кияни навмисне віддали два очки "Дніпру", виставивши молодіжний склад. Дійсно, у киян з різних причин були відсутні Баль, Лозинський, Балтача, Безсонов, Буряк і Журавльов. Тільки після перерви вийшли Блохін і Хлус. Але ж їх замінили на полі Заваров, Дем'яненко, Яковенко, Кузнецов і Євтушенко, про яких не варто було казати як про боязких дублерів. Крім того, можна було пригадати, як практично в такому ж складі кияни виступали і проти мінчан. Отже, ні про яку "здачу" гри говорити не доводилося.

У наступному, двадцять сьомому, турі дніпропетровці були в Москві гостями армійського клубу. Другий візит "Дніпра" в столицю викликав, треба визнати, набагато більший інтерес у шанувальників футболу, ніж перший весняний. Тоді команда на москвичів враження не справила, тому столичні футбольні гурмани хоча і виявили певну цікавість до нового лідера (їх на стадіоні "Динамо" зібралося 17,5 тисячі), але прогнози були стримані. "Претендент на одне з призових місць" — так атестували "Дніпро". Сказати відвертіше — претендент на чемпіонство — щось все-таки їм заважало.

Яким же виявився "Дніпро" цього разу? Старанним і енергійним. У грі з ЦСКА гості не мали серйозних труднощів. "Дніпро" першим добився успіху, після перерви розвинув його, і хоча армійці витратили чимало сил і енергії, щоб переламати хід зустрічі, упевнено довів матч до перемоги. Після цього успіху "Дніпра" захитався, встановлений свого часу київськими динамівцями, рекорд — вісім виграшів поспіль. У "Дніпра" позаду було теж вісім переможених суперників.

Рекорд киян захитався. Але встояв, бо в черговому турі московське "Торпедо" вчинило "Дніпру" розгром — 3:0.

Багато хто, напевно, подумав тоді: "Дніпро" не просто перервав свою безпрограшну серію (а з урахуванням нічиєї вона тривала тринадцять турів), але і остаточно згорнув прапор перемоги, а тепер його черга повторити долю тимчасових лідерів — того ж московського "Торпедо", "Арарату", "Чорноморця", "Жальгіріса" — і почати відхід у глибину таблиці. Але в матчі з "Торпедо" дніпропетровці показали добре організовану гру, без грубих прорахунків. Просто того вечора торпедівці зіграли вкрай вдало. До того ж, автозаводці в попередньому турі вичерпали ліміт нічиїх, що багато в чому зумовило їх дії. Після цього туру "Спартак" відставав від "Дніпра" вже на два очки, але при цьому мав на одну гру менше. Питання про те, коли спартаківці залишать "Дніпро" за бортом, на той час здавалося питанням часу.

Проте всі карти віщунів переплутав наступний, двадцять дев'ятий, тур. Після його закінчення розрив між "Дніпром" і "Спартаком" не скоротився, а збільшився. Річ у тому, що спартаківці на своєму полі зіграли внічию, а дніпропетровці виграли.

У "Спартака" був непростий суперник — київське "Динамо". Але і у "Дніпра" був достатньо серйозний конкурент — мінське "Динамо", чемпіон країни! Мінчанам, безперечно, слід було віддати перевагу в першому таймі. Вони були рухомішими, відрізнялися точним пасом, демонстрували уміння швидко переходити від оборони до стрімких контратак. Тактично грамотно була побудована у гостей і оборона, що позбавляло футболістів "Дніпра" можливості пробитися до воріт. Мінчанину Алейникову в першому таймі вдалося примусити Краковського виймати м'яч із сітки. Можна було припустити, що чемпіон зробить все можливе, щоб зберегти переможний результат. Але у складі "Дніпра" з'явився досвідчений Серебрянський, узяв на себе роль диспетчера, і це досить швидко змінило характер поєдинку. "Дніпро" надовго притиснув мінчан до їхніх воріт: у результаті захисникам динамівців не вдалося уникнути помилок. Упродовж двох хвилин двадцятирічний Геннадій Литовченко, який не проявляв до цього особливої активності, зумів дезорієнтувати суперників і несподівано став героєм матчу, забивши два м'ячі.

Олександр ПЕТРОВ.

(Далі буде).

«ПРИКАРПАТТЯ»—«ОБОЛОНЬ»

Алло, Івано-Франківськ!

Микола ПРИСТАЙ:

РІДНА КОМАНДА В СЕРЦІ НАЗАВЖДИ

Уже фактично півтора місяці івано-франківське "Прикарпаття" не тішить своїх відданих уболівальників позитивними результатами. Більше того, футболісти, готуючись до кількох останніх зустрічей, не знали, чи вийдуть вони на поле взагалі... Незважаючи на всі ці обставини, до своєї рідної команди вирішив повернутися Микола Пристай. Новий наставник "Прикарпаття" і розповів про нинішню ситуацію в Івано-Франківську.

— Миколо Семеновичу, як взагалі зважилися на такий крок — не кожен погодиться очолити команду, яка, м'яко кажучи, переживає не найкращі часи?..

— "Прикарпаття" завжди було для мене рідною командою, із серця його так просто не викинеш. А, взагалі, хто не ризикує, той не досягає позитивного результату. Тому працюємо... Є у нас хороші молоді хлопці, і мені б дуже хотілося, щоб вони розвивалися, прогресували в рідній команді... Івано-Франківськ — футбольне місто, тому докладемо зусиль, щоб воно мало свою команду.

— Зараз про якісь зміни на краще говорити зарано?

— Коли щиро, то дуже багато роботи. Зрозуміло, що нині конкурувати з командами, які борються за підвищення у класі, ми просто не зможемо. Для початку мусимо стабілізувати ситуацію. Скоро вже буде тривала пауза в чемпіонаті — матимемо час все добре переосмислити, підсилитися.

— Та ще й календар у вас зараз непростий: минулого туру приймали "Закарпаття", за кілька днів буде "Оболонь"...

— Так, хороший суперник, із таким приємно грати, та й повчитися є чому. Готуючись до цієї зустрічі, намагаємося збалансувати всі моменти: психологічні, фізичні, тактичні...

— До речі, про психологічний стан команди. Як зараз хлопці налаштовані?

— Уже все нормально, спокійно тренуємося та сподіваємось на краще. Щоправда, гравців у нас зараз мало — всього 16 чоловік готується до поєдинку, решта — в лазареті. Та духом не занепадаємо.

— Миколо Семеновичу, що скажете своїм хлопцям перед виходом на поєдинок із "Оболонню"?

— Скажу, щоб грали й не боялися. У минулій зустрічі з ужгородцями нам теж було непросто, але навіть поступаючого, хлопці знайшли в собі сили чинити гідний опір суперникові, навіть гол забили... Тому віримо в силу нашого духу та прагнемо показати все, що вміємо на сьогодні. Тим паче, що граємо вдома, і наші палкі вболівальники обов'язково підтримають свою команду.

Ірина ХОЛОД.

Алло, Київ!

Артем МІРОШНИЧЕНКО:

ГОЛОВНЕ — НЕ ПОВТОРИТИ ПОПЕРЕДНІХ ПОМИЛОК

Після травми, яка на тривалий час вибила з лав команди 30-річного нападника "Оболоні", Артем Мірошниченко знову повернувся на поле. Поступово гравець набирає форму, а бажання грати і захищати честь столичного клубу "Оболонь" у футболіста не зникло. Цілком можливо, що, набравши оптимальної форми і, звісно, за довіри тренерського штабу, Артем іще проявить свої здібності у воротах суперників.

— Артеме, які враження у тебе склалися від матчу із "Феніксом-Іллічівцем"?

— Уся наша команда відчуває велику прикрість від того, що не змогли здобути в Калініному перемогу. В тому числі і я, адже не стала перемога "Оболоні" мені подарунком до свята — в той день я святкував свій день народження. А це був би дуже приємний для мене подарунок.

Того вечора на полі був великий вітер, який, так вийшло, що дув убік наших воріт. Гол у наші ворота вийшов якийсь курйозний. Щодо самої гри, то ми мали набагато більше гольових моментів, і тим прикріша невдача у Калініному.

Я особисто мав вихід віч-на-віч із воротарем, однак м'яч після удару влучив голкіперу чи то в руку, чи в плече, потім аж наприкінці матчу змарнував ще один непоганий момент. Загалом, засмучені всі.

— Феєрична перемога удома над "Севастополем" не зіграла злий жарт із командою? Не розслабила?

— Головний тренер нашої команди Юрій Максимов застеріг нас, що після перемоги над севастопольцями нам у Криму буде нелегко. Все ж таки, грати, за календарем, доводилося на виїзді. Налаштовувалися на перемогу, щодо таких питань, як недооцінка суперника, то про це не було й мови. Але щось не вийшло.

— У цьому поєдинку ти вийшов на другий тайм. Яке завдання мав на гру?

— Забивати голи, стільки, скільки б вистачило для перемоги. Однак завдання не вирішив...

— Які матчі, на твій погляд, склалися для тебе вдало?

— Останнім часом я багато не грав. Лише проти "Севастополя" вийшов із перших хвилин та відіграв увесь матч. На жаль, стара травма ще давалася взнаки. Напевно, й випускали мене поки що на якісь відрізки часу, щоб я мав можливість повністю відновитися. Напевно, найкраще склався у мене матч проти севастопольців, все-таки ми переконливо обіграли найближчого нашого переслідувача.

— А що стало на заваді вийти на поле у Краснокутську проти "Геліоса"?

— У заявці на цей матч я був. Хоча нога ще трохи боліла. Матч проти харків'ян склався для нас нелегко. Можливо, тренер вважав за краще поки що мене не випускати на поле. Добре, що хлопці знайшли у собі сили та вирвали перемогу на останній хвилині.

— Зараз ти здебільшого виходиш на заміну. Ти ще не в оптимальній формі чи на тебе розраховують, як на підсилення вже в ході матчу?

— Мабуть, про це краще запитати у тренера.

— Тебе, напевно, як гравця турбує, що не забиваєш так часто, як минулого сезону, коли, бувало, й хет-трик робив?

— Я хочу виходити на поле і грати. Причому не важливо — чи забиватиму сам, чи робитиму гольову передачу. Головне, аби команда перемагала.

— Чого очікуєш від матчу із "Прикарпаттям"?

— Не зовсім зрозуміло, що відбувається з командою: то вона знімається, то знову грає. Для нас головне — не повторити попередніх помилок. І щоб уникнути недооцінки суперника. Не зважаючи на те, що команда фінансово нестабільна, саме аутсайдер проти лідера може налаштуватися, як на останній бій.

— А що особисто знаєш про суперника?

— Основу колективу складають гравці студентської збірної України. Я вважаю, що команда незаслужено посідає місце внизу турнірної таблиці, а заслуговує на більше. А щодо особистого знання команди, то доводилося з нею грати, коли ще виступав за "Єдність" — бойовий колектив, з характером, властивим для західноукраїнського регіону. Легко не буде, та будемо старатися зробити все задля перемоги.

Олексій КОМАРОВСЬКИЙ.

АФІША

МЕТАЛУРГ Зп — ЧОРНОМОРЕЦЬ
14 листопада — п'ятниця. 18.00
Пряма трансляція на телеканалі УТ-1
Суддя: О. Шмигельський (Львів)
Дискваліфіковані: —
Прогноз "УФ" — 1:0

ФК ЛЬВІВ — КАРПАТИ
15 листопада — субота. 16.00
Пряма трансляція на телеканалі УТ-1
Суддя: С. Шебек (Київ)
Дискваліфікований: Годвін (Карпати)
Прогноз "УФ" — 1:2

ІЛЛІЧІВЕЦЬ — ТАВРІЯ
15 листопада — субота. 14.00
Пряма трансляція на телеканалі "Мегаспорт"
Суддя: В. Годулян (Одеса)
Дискваліфікований: Ліма (Іллічівець)
Прогноз "УФ" — 2:2

ВОРСКЛА — КРИВБАС
15 листопада — субота. 16.00
Суддя: В. Швецов (Одеса)
Дискваліфіковані: —
Прогноз "УФ" — 2:0

ШАХТАР — ДИНАМО
16 листопада — неділя. 16.00
Пряма трансляція на телеканалі "Україна"
Суддя: П. Фройдфельдт (Швеція)
Дискваліфіковані: —
Прогноз "УФ" — 1:1

ДНІПРО — ЗОРЯ
16 листопада — неділя. 18.00
Пряма трансляція на телеканалі ТЕТ
Суддя: О. Деревинський (Київ)
Дискваліфіковані: —
Прогноз "УФ" — 2:1

МЕТАЛІСТ — ФК ХАРКІВ
16 листопада — неділя. 19.00
Пряма трансляція на телеканалі "Мегаспорт"
Суддя: О. Оріхов (Київ)
Дискваліфікований: Касьянов (ФК Харків)
Прогноз "УФ" — 3:0

АРСЕНАЛ — МЕТАЛУРГ Д
16 листопада — неділя. 14.00
Пряма трансляція на телеканалі "Мегаспорт"
Суддя: А. Шандор (Львів)
Дискваліфіковані: —
Прогноз "УФ" — 1:1

Статистика знає все!

ІВАНОФРАНКІВЦІ "ПИВОВАРІВ" ЩЕ НЕ ПЕРЕМАГАЛИ

Коли "пивовари" після п'яти років, проведених у другій лізі, завоювали місце у першій, "Прикарпаття" виступало в еліті українського футболу. Було це в 9-му національному чемпіонаті. І хоча "Прикарпаття" не змогло у тому сезоні втриматися у вищій лізі, столичні футболісти також втратили місце у першій. Тому суперники вперше зустрілися в очному поєдинку 12 вересня 2001 року на стадіоні селища Щасливого. Завдяки швидким голам Андрія Корнєва (на 5-й хвилині з пенальті) та В'ячеслава Терещенка (на 10-й) "Оболонь" відкрила лік своїм перемогам над прикарпатцями. На своєму стадіоні іванофранківці ще не реваншуватися і спромоглися лише на нічию.

Наступного протистояння суперників довелося чекати більше трьох років. Адже "пивовари", після успішного виступу, три сезони провели серед найкращих українських команд. 21 вересня 2005 року на стадіоні "Оболонь" знову була перемога "пивоварів" над спартаківцями (таку назву мала тоді івано-франківська команда) — 1:0. А взагалі суперники провели між собою, з урахуванням матчу першого кола нинішньої першості, 9 поєдинків. Жодного разу столичні футболісти ще не зазнавали гіркоти поразки і мають вражаючу перевагу над прикарпатцями (+6, =3, –0, м'ячі 13–3).

У цих матчах діями столичних футболістів керували чотири головні тренери. Найбільше (6 матчів) команда провела під керівництвом команди Петра Слободяна (+4, =2, –0, м'ячі 9–2). Прикарпатську ж команду на поле виводили 8 керманичів. Тільки під керівництвом Сергія Пташника команда провела 2 матчі, коли прапор флагмана івано-франківського футболу підхопив "Факел", який у сезоні-2006/07 завоював путівку до першої ліги. Була досягнута домовленість із містом та обласною федерацією футболу й Івано-Франківськ зберіг прописку в першій лізі, а на футбольній карті України знову з'явилася назва "Прикарпаття". Вдруге буде керувати прикарпатською командою Микола Пристай, який очолював колектив у першому колі 15 чемпіонату.

У "пивоварів" найкращі голеадори у цих матчах — Валерій Іващенко, на рахунку якого "дубль" у 2006 році, та В'ячеслав Нивинський, який продовжує виступи за "Оболонь" — по 2 голи. Ще 5 футболістів "Оболоні" можуть поповнити свій голевий доробок. У "Прикарпатті" таких гравців немає. Богдан Шпирка вже давно за команду не грає, а Руслан Мостовий, який відзначився у першому колі, разом із головним тренером Степаном Матвіївим залишив команду. До речі, Степан брав участь в одному матчі, як гравець, в очному протистоянні суперників. Ще один гол у свої ворота забив "пивовар" Іван Лень.

Учетверте матч суперників буде обслуговувати сумський арбітр Євген Котенко. Двічі він судив у Івано-Франківську, де спочатку зафіксував "суху" нічию, а потім перемогу "Оболоні" – 3:0.

Валерій ЧЕРНЕЦЬ.

Херсонська область. Ювілей

КОМАНДА МОЛОДОСТІ НАШОЇ

20 років тому "Меліоратор" (Каховка) став уперше чемпіоном Херсонської області.

1988 рік в історії каховського футболу знаменний як тріумфальний на шляху до футбольних обласних та міжнародних вершин, які підкорили вихованці заслуженого працівника фізичної культури і спорту України, тренера Віктора Івановича Коваленка. Нині виповнюється двадцять років з дня першої перемоги "Меліоратора" в чемпіонаті Херсонської області серед команд першої ліги.

З великою гордістю й шаною пригадуються ті героїчні події 1988 року на футбольних полях Херсонщини. Практично дебютуючи в групі найсильніших команд, "Меліоратор" у чемпіонаті області 1988 р. після першого кола змагань перебував на четвертому місці, в активі мав десять очок. І відставали каховчани від лідера — херсонського "Шляховика" — лише на два очки. Успішним для каховчан стало друге коло чемпіонату області, в котрому неабиякий опір чинила "Енергія" (Нова Каховка).

Так склалося, що лише в суперечці між "Меліоратором" та "Енергією" в завершальному матчі міг визначитися чемпіон області. Перемогу тоді святкував "Меліоратор" (Каховка) — 2:0. І вперше за всю історію каховського футболу став чемпіоном області. Каховчани завоювали право виступати в чемпіонаті України серед команд колективів фізкультури.

Ось той склад команди чемпіонів області 1988 року: В. Чечин, С. Ткаченко (воротарі), І. Васильєв, С. Норенко, О. Дробиш, В. Шек, О. Матвєєв, Ю. Повх, С. Кисельов, В. Гусак, С. Корольський, С. Дегтярьов, В. Михальченко, О. Феоктистов, А. Сулла, Г. Мороз, П. Бондаренко, М. Литовченко, І. Богацький. Головний тренер: **Віктор Коваленко.**

Нагадаємо, що в тому ж 1988 році "Меліоратор" завоював Кубок обласної газети "Наддніпрянська правда", розгромивши у фіналі херсонський "Нафтовик" у Каховці (4:0) і в Херсоні (3:0). Разом із призом "Меліоратор" одержав право представляти Херсонщину на першій робітничій спартакіаді Укрради ВДФСО профспілок на приз всеукраїнської "Робітничої газети". І тут каховчани зуміли подолати бар'єри всіх етапів змагань — пробилися у фінал! Він відбувся в Каховці. Чотири команди повели боротьбу за почесний приз. Разом із "Меліоратором" на перемогу претендували футболісти "Колосу" із Вишкова Закарпатської області, "КТУ" із Житомира і "Хвилі" з Миколаєва. Гаряча підтримка уболівальників допомогла "Меліоратору".

Каховчани перемогли "Колос" — 3:0, КТУ — 5:1 і "Хвилю" — 3:2. Футболісти "Меліоратора" здобули почесне перше місце та одержали право на поїздку до Болгарії, де теж перемогли — 1:0. Ось таким був перший тріумфальний сезон "Меліоратора"!

Після славного 1988 року каховчани здобували нові перемоги, ставали чемпіонами Херсонської області з 1989 по 2003 роки. Отже, є чим пишатися! А згадаймо «бронзовий» європейський успіх серед аматорських команд у Польщі! Команда каховчан під керівництвом Віктора Івановича Коваленка виграла також Суперкубок України і Кубок України.

А другого листопада на стадіоні "Авангард" відбулося яскраве та грандіозне футбольне свято: матч ветеранів команд "Меліоратор" (Каховка) — "Енергія" (Нова Каховка), присвячений 20-річчю першої перемоги каховчан у чемпіонаті Херсонської області з футболу серед команд першої ліги.

Учасників матчу щиро привітав міський голова Олександр Карасевич, наголосивши, що футбольний ювілей проходить у дні, коли Каховка святкує 65-у річницю визволення від фашистської навали. Лунали побажання миру, злагоди та процвітання, успіхів на футбольних полях.

Щиро привітав учасників матчу відповідальний секретар Асоціації аматорського футболу України Сергій Загоруйко.

Оскільки, як ми вже сказали, у 1988 році доля чемпіонських медалей вирішувалася саме в матчі між командами "Меліоратор" — "Енергія", на ювілей було запрошено ветеранів "Енергії".

Прозвучав сигнальний свисток арбітра Володіна і ювілейний матч розпочався! За гарячої підтримки вболівальників каховчани грали надійно, мужньо, активно, в атакувальному стилі. **"Меліоратор-88" виступав у такому складі:** С. Ткаченко, В. Росошик, О. Дробиш, Ю. Повх, С. Кисельов, С. Корольський, В. Бакум, І. Цибатий, Г. Мороз, С. Дегтярьов, В. Михальченко. У складі команди каховчан на зустріч було заявлено й О. Феоктистова, М. Литовченка, В. Чечина, М. Портного, О. Матвєєва. Як бачимо, зірковий склад вихованців заслуженого працівника фізичної культури та спорту Віктора Коваленка — у повній бойовій готовності.

Каховчани грали точним коротким пасом, тримаючи захист і воротаря "Енергії" в напрузі. Гарячі оплески на трибунах викликали голи, забиті в першому таймі у ворота "Енергії" В. Михальченком і С. Дегтярьовим. Рахунок першого тайму — 2:0 на користь "Меліоратора-88".

Проте каховчанам довелося неодноразово стримувати шалений натиск на свої ворота. І тут слід віддати належне діям захисту каховчан, де грали Ю. Повх, О. Дробиш, С. Корольський, В. Росошик, надійно захищав ворота С. Ткаченко.

У складі новокаховської "Енергії" найбільш активними були А. Марченко, Ю. Смагін, С. Величко, В. Стехнович, воротар В. Семенко, А. Луценко. Своєю грою виділявся також мер Нової Каховки В. Коваленко – пристрасний любитель футболу. В другому таймі новокаховська "Енергія" зуміла прокласти шлях м'ячу у ворота "Меліоратора". Рахунок став 2:1 на користь новокаховчан. Відчувалася ініціатива "Енергії", котру блискуче нейтралізував "Меліоратор". У півзахисті каховчан відмінно грали С. Кисельов, В. Бакум, Г. Мороз, І. Цибатий. Уболівальники захоплювалися нев'янучою майстерністю учасників матчу, героїчними діями в захисті обох команд та нестримними атаками. Футбольне свято вдалося на славу, адже вболівальники знову побачилися з улюбленцями-футболістами команди нашої молодості. Знаменний ювілейний матч приніс нову перемогу каховчанам — 2:1.

Зустріч була сповнена радісними і святковими спогадами, бадьорим настроєм, вшануванням найкращих футболістів матчу, а серед них і каховчани В. Михальченко і С. Дегтярьов, котрі отримали призи найкращих гравців ювілейного матчу.

Підготував Василь РОСОШИК.

КУБОК ХАРКІВСЬКОЇ ОБЛАСТІ ПАМ'ЯТІ МАЙСТРА СПОРТУ СРСР М. УГРАЇЦЬКОГО

1/8 фіналу
ПЕРШІ МАТЧІ
9 липня — середа

Ніка-СМК (Харків) — Геліос-2 (Харків) — 3:0

16 липня — середа

Енергетик (Солоницівка) — Маяк (Зміїв) — 1:0

ФК Дергачі — Колос (Золочів) — відмова від участі ФК "Колос"

Арсенал-2 (Харків) — Металіст-2 (Харків) — 0:1

13 серпня — середа

Металург (Куп'янськ) — Газовик (Червоний Донець) — 0:1

Локомотив (Панютино) — Колос (Сахновщина) — відмова від участі ФК "Колос"

Зооветакадемія-ХДЗВА — Факел (Красноград) — відмова від участі ФК "Зооветакадемія-ХДЗВА"

Локомотив (Куп'янськ) — вихідний

МАТЧІ-ВІДПОВІДІ
13 серпня — середа

Маяк — Енергетик — 0:3

Колос З — ФК Дергачі — відмова від участі ФК "Колос"

20 серпня — середа

Геліос-2 — Ніка-СМК — 1:0

Газовик — Металург — 3:0

Колос С — Локомотив П — відмова від участі ФК "Колос"

Факел — Зооветакадемія-ХДЗВА — відмова від участі ФК "Зооветакадемія-ХДЗВА"

Металіст-2 (Харків) — Арсенал-2 (Харків) — 1:3

1/4 фіналу
ПЕРШІ МАТЧІ
3 вересня — середа

Газовик — Локомотив П — 2:1

Факел — Локомотив К — відмова від участі ФК "Факел"

Арсенал-2 — Ніка-СМК — 2:4

ФК Дергачі — Енергетик — відмова від участі ФК "Дергачі"

МАТЧІ-ВІДПОВІДІ
10 вересня — середа

Локомотив П — Газовик — 3:0

Локомотив К — Факел — відмова від участі ФК "Факел"

Ніка-СМК — Арсенал-2 — 2:4

Енергетик — ФК Дергачі — відмова від участі ФК "Дергачі"

1/2 фіналу
ПЕРШІ МАТЧІ
24 вересня — середа

Локомотив П — Локомотив К — 1:4

Ніка-СМК — Енергетик — 5:0

МАТЧІ-ВІДПОВІДІ
1 жовтня — середа

Локомотив К — Локомотив П — 3:0

Енергетик — Ніка-СМК — 3:0

Фінал
БУДИ
"ЛОКОМОТИВ" К — "НІКА-СМК" — 2:1 (2:0).

29 жовтня. 15.00. Стадіон "ДКІ-Хладік" імені Віктора Боброва. 500 глядачів.

Судді: С. Скирда, О. Жуков, В. Сусло (усі — Харків).

Куп'янськ: Крулицький, Криулін, Мірошниченко, Москаленко, Чепур, Мариненко, Григоров (Мітьолкін, 86), Сіроштан, Стремоухов (Бобров, 68), Захарюта (Циб, 77), Череповський (Безсалов, 68). Тренер: **Сергій Василець.**

Харків: Вінсент, Кливецький, Павлюк, Кирилов (Скомороха, 46), Радин, Скоробрех, Чарковський, Гоц, Дзялик (Шостак, 86), Коваленко (Кузьменко, 74), Кансузян (Бабенко, 62). Тренер: **Віталій Нікітченко.**

Голи: Сіроштан (7), Мірошниченко (41) — Гоц (52).

На сьомій хвилині Сіроштан не реалізував пенальті (воротар).

Попередження: Дзялик (28), Мірошниченко (44), Чепур (53), Сіроштан (81).

Фінальний матч пройшов у чудовій атмосфері. Зустрічалися лідери обласного футболу, чемпіон та четверта команда області.

Вперше право на проведення такого заходу було надано Будам. Стадіон "ДКІ-Хладік" імені Віктора Боброва відповідає усім вимогам, газон перебуває у гарному стані і одержав оцінку чотири бали. Фінальний матч зібрав на трибунах майже 500 глядачів. До цього суперники зустрічалися 27 вересня в другому колі чемпіонату області у Куп'янську – з рахунком 2:1 перемогли куп'янці.

Підтримати свої команди приїхали уболівальники із Харкова та Куп'янська. Забігаючи наперед, скажу, що фінальний матч видався на славу і тримав у напрузі уболівальників аж до фінального свистка.

З перших хвилин першого тайму досвідченіші футболісти куп'янського "Локомотива" стали шукати шляхи до воріт Вінсента. На 7-й хвилині "чорна перлина" „Ніки-СМК" – Вінсент, перериваючи атаку куп'янців, сфолив у штрафному майданчику проти Юрія Стремоухова, і арбітр зустрічі Сергій Скирда показав на 11-метрову позначку. Пенальті узявся бити Олег Сіроштан. Його удар у високому стрибку відбив Вінсент, а від повторного вберегти не зміг. 1:0 на користь куп'янців.

"Локомотив" міг збільшити відрив на 28-й хвилині. Капітан куп'янців Андрій Григоров, одержавши передачу зліва від Андрія Череповського, з кута штрафного майданчика завдав удару по воротах — м'яч пролетів у метрі від хрестовини.

В останній десятихвилинці залізничники збільшили відрив у рахунку. Невтомного Андрія Череповського збив захисник "Ніки" Сергій Кливецький. Юрій Стремоухов зробив націлену подачу, яку продовжив Андрій Мірошниченко. М'яч пройшов повз руки голкіпера у ворота — 2:0.

По перерві до активніших дій вдалися футболісти Салтівського м'ясокомбінату. І на 58-й хвилині забили гол у відповідь. На правому фланзі атаки салтівців збили активного Чарковського. Пробивати штрафний взявся Максим Гоц, і м'яч, нікого не зачепивши, влетів у правий нижній кут воріт В'ячеслава Крулицького. Після гола хаотичність атак команд вразила. М'яч "бігав" від воріт до воріт. На 63-й хвилині практично "мертвий" м'яч витяг Крулицький після удару Олександра Скоморохи. На 65-й хвилині Олег Сіроштан прорвався лівим флангом і прострілив уздовж воріт, м'яч, оминувши захисників "Ніки", потрапив до Захарюти, але Андрій промахнувся, і м'яч полетів далі — до Андрія Череповського. У Андрія була теж вбивча позиція, але він відкотив м'яча Захарюті, удар упритул з п'яти метрів відбив Вінсент в шаленому стрибку.

Фінальний свисток застав у черговій атаці футболістів "Ніки" та зафіксував нелегку перемогу "Локомотива" з рахунком 2:1.

Після фінального свистка була процедура вручення нагород. Кубок області із рук голови Харківської районної адміністрації Олександра Сергійовича Нечипоренка отримав капітан залізничників Андрій Григоров. Другий рік поспіль футболісти куп'янського "Локомотива" кладуть золоті медалі чемпіонату області в обласний Кубок.

Юрій ЖИРОНКІН.

Перша ліга

Перенесений матч 8 туру
Десна — Динамо-2 — 2:1

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Оболонь	**16**	**11**	**3**	**2**	**42-19**	**36**
2. Закарпаття	**16**	**11**	**2**	**3**	**29-13**	**35**
3. ПФК Севастополь	16	10	1	5	27-23	31
4. Волинь	16	8	3	5	25-22	27
5. Ігросервіс	16	7	3	6	26-27	24
6. ПФК Олександрія	16	6	4	6	24-21	22
7. Сталь	16	6	4	6	18-20	22
8. Десна	16	6	4	6	12-15	22
9. Княжа	16	5	5	6	20-18	20
10. Динамо-2	16	4	8	4	23-24	20
11. Кримтеплиця	16	5	4	7	21-24	19
12. Нафтовик-Укрнафта	15	5	4	6	20-23	19
13. Дністер	16	5	4	7	20-27	19
14. Геліос	16	5	2	9	17-22	17
15. Фенікс-Іллічівець	15	4	5	6	20-22	17
16. Прикарпаття	14	4	3	7	15-21	15
17. Енергетик	**16**	**1**	**3**	**12**	**11-29**	**6**

ЧЕРНІГІВ
"Десна" — "Динамо-2" — 2:1 (1:0).

12 листопада. 18.00. Стадіон ім. Ю. Гагаріна. 2 500 глядачів.

Судді: А. Яблонський (Тернопіль), В. Покора, Ю. Карп'як (обидва — Львів).

Делегат ФФУ: О. Єжаков (Полтава).

Чернігів: Федоренко, Д. Стоян, Панчук, Сангаре, М. Стоян, Євстафієв, Кобець (Кондратюк, 79), Федосенко (Рустамов, 67), Старенький (Чуланов, 87), Кучеренко (Маклаков, 90+4), Гребинюк (Мостовой, 81). Тренер: **Олександр Рябоконь.**

Київ: Кичак, Родіна, Бутенін, Новак (Люлька, 76), Петров (Варанков, 70), Дедечко, Назарчук, Кушніров, Гармаш (Рибалка, 46), Суарес, Коркішко (Довгий, 81), Марцвааладзе. Тренери: **Юрій Калитвинцев, Геннадій Литовченко.**

Голи: Кучеренко (41, з пенальті), Рустамов (83) — Рибалка (75).

Попередження: Старенький (45+1), Кобець (78) — Рибалка (74).

Це був матч восьмого туру, який мав відбутися ще 7 вересня, але через зайнятість юних динамівців у різних збірних був перенесений. І ось тепер він набув особливого значення, оскільки давав шанс обом командам опинитися на проміжному фініші на кілька турнірних сходинок вище. Звісно, не можна було не звернути увагу на ту обставину, що за останні більш як три місяці динамівці не програли жодної календарної зустрічі, хоча й зустрічалися з усіма командами, які перебували у верхній половині турнірної таблиці. У свою чергу деснянці підійшли до цього поєдинку, здобувши три перемоги поспіль. І, провівши матч краще за суперника, підопічні Олександра Рябоконя перервали безпрограшну серію столичних футболістів. А ось свою — переможну — продовжили. Вона ж дала змогу чернігівцям вибористися з аутсайдерського болота та завершити перше коло в середині турнірної таблиці.

Віктор МУХА.

"Дністер"

В. О. ГОЛОВНОГО ТРЕНЕРА — ВЛАДИСЛАВ ЗУБКОВ

Минулого вівторка відбулися збори команди овідіопольського "Дністра", на якому були присутні віце-президенти клубу Олег Самсонов та Анатолій Чередниченко. Вони представили футболістам нового керманича, призначеного замість Ігоря Негари, який за день до цього подав у відставку. Функції виконуючого обов'язки головного тренера покладені на одного із його асистентів Владислава Зубкова, допомагати якому будуть Тімерлан Гусейнов та Володимир Міллер, — інформує прс-служба дністрян.

Під час зборів тепер уже експаставник "Дністра" Ігор Негара подякував футболістам за спільну роботу і побажав успіхів як у нинішньому сезоні, так і в кар'єрі загалом.

Футзал. Кубок УЄФА

ШАНСИ ПРИМАРНІ, АЛЕ ЗАЛИШАЮТЬСЯ

Група "А"

"Шахтар" — "Слов-Матик" — 7:1 (3:0).

Судді: Гутьєрес (Іспанія), Баян (Румунія).

"Шахтар": Сухомлинов — Ткаченко, Мансуров, Мірошник, Тіаго, Юнаков, Фумаса, Ромаріо, Вассура, Москвичов, Клаудіо, Максименко.

"Слов-Матик": Гашпарович — Беркі, Фехервар, Водецький, Рейзек, Вараді, Хайко, Камбал, Габаш, Миклетич, Бартошек.

Голи: Вассура (11), Фумаса (18, 20, 32), Юнаков (25), Ромаріо (26), Москвичов (33) — Бартошек (26).

Донецький "Шахтар", після першого матчу групового турніру проти чемпіона Словаччини "Слов-Матик", захопив лідерство в групі. Підпічні Олега Солодовника завдали супернику нищівної поразки з рахунком 7:1.

Вассура вивів донечан уперед на 11-й хвилині, Фумаса ще до перерви оформив дубль, а потім Євген Юнаков та Ромаріо зміцнили перевагу "Шахтаря". Бартошек відквитав один м'яч, але незабаром Фумаса забив свій третій гол. Остаточний рахунок встановив Москвичов.

Ян ЯНИК, головний тренер "Слов-Матик":

— Мені дуже сподобалася гра "Шахтаря", особливо бразильців. Це добра школа для наших гравців. Ми зробили дуже багато помилок. Із семи голів чотири — точно на совісті наших гравців. Суперник дуже швидко переправляв м'яча у вільні зони і миттєво карав нас.

Олег СОЛОДОВНИК, головний тренер "Шахтаря":

— Перші десять хвилин першого тайму відчувалося хвилювання, і внаслідок цього, необґрунтовані втрати. Потім клас нашої команди, все ж таки, дався взнаки. У другому таймі за рахунку 3:0 з'явилося розслаблення в обороні. Розбиратимемося. "Лупаренсе" та "Віз-Сінара" класом вищі, і ті помилки в обороні, яких ми сьогодні припускалися, можуть перетворитися на голи.

"Лупаренсе" — "Шахтар" — 3:2 (2:2).

Судді: К. Антоніо (Португалія), Даніель (Хорватія).

"Лупаренсе": Сассо — Васконселос, Жубанський, Барро, Рожеріо, Перейра, Оноріо, Дос Сантос, Каналь, Кампаньяро, Барбоза.

"Шахтар": Сухомлинов — Ткаченко, Мансуров, Мірошник, Тіаго, Юнаков, Фумаса, Ромаріо, Вассура, Москвичов, Клаудіо, Максименко.

Голи: Каналь (7), Барбоза (20), Барроз (30) — Фумаса (4), Мансуров (7).

А ось у другому матчі проти "Лупаренсе" найбільші побоювання Олега Солодовника таки справдилися. Поразка в один м'яч значно ускладнила завдання виходу з групи. У третьому матчі групового турніру гірники зіграють із володарем Кубка УЄФА "Віз-Сінаром", який свої два стартові матчі виграв. Аби вийти з групи, росіян потрібно обігрувати з різницею мінімум у два м'ячі. Завдання не з легких, але відступати вже нікуди.

Олег СОЛОДОВНИК, головний тренер "Шахтаря":

— Матч залишив двоєчисне враження. Грали добре, але немає результату. Створюємо моменти, але не реалізовуємо їх. Це наша стара хвороба. Ще перед грою після гри зі "Слов-Матиком", що такі суперники, як "Лупаренсе" нас каратимуть за помилки в обороні. Є ще гра із "Візом". Шанси на вихід залишаються.

Техадо ВЕЛАСКО, головний тренер "Лупаренсе":

— Початок мені не сподобався. Знову була якась нервовість. Упродовж уже другої гри я не впізнаю свою команду. Це не те "Лупаренсе", яке грає в чемпіонаті Італії. Але успіх був на нашому боці.

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Віз-Сінара	**2**	**2**	**0**	**0**	**8-4**	**6**
2. Шахтар	2	1	0	1	9-4	3
3. Лупаренсе	2	1	0	1	6-7	3
4. Слов-Матик	2	0	0	2	2-10	0

Наступні матчі
14 листопада — п'ятниця
Слов-Матик — Лупаренсе
Шахтар — Віз-Сінара

U-16

ЧАРІВНА ХВИЛИНА СУЛЕЙМАНА

Юнацька збірна України (1993-й р. н.) завершила навчально-тренувальний збір, який пройшов у Маріуполі. У рамках підготовчого періоду команда Олександра Лисенка провела два матчі проти збірної Молдови.

Спочатку українці своїх суперників розгромили з рахунком 6:1.

Україна — Молдова — 6:1.

Україна: Сорочинський, Сухомлинов, Братков, Губанов, Полулях (Ігнатенко, 60), Приндета (Білий, 65), Калитвинцев (Цибульник, 55), Покладок (Мирослін, 55), Таці (Вакуленко, 41), Козел (Носков, 74), Яковенко (Хамід Ясин, 60).

Голи: Таці (13), Приндета (14), Яковенко (17), Козел (36), Хамід Ясин (73, 74) — Базаров (29).

Долю поєдинку було вирішено ще до перерви — "синьо-жовті" забили у ворота однолітків з Молдови чотири м'ячі, на що гості спромоглися відповісти лише одним. Підсумковий рахунок після перерви встановлені форвард харківського УФК Сулейман Хамід Ясин, який, вийшовши на заміну, впродовж хвилини оформив дубль.

За два дні по тому тренери українців зробили чимало змін, надавши шанс проявити себе всім викликаним на збір виконавцям. Зокрема, до стартового складу потрапили всі, хто в попередній зустрічі виходив на заміну. Єдиним футболістом, який розпочинав обидва поєдинки в "основі", став півзахисник одеської ДЮСШ-11 Борис Таці.

Україна — Молдова — 1:2.

Україна: Костюк, Трубочкин (Сухомлинов, 78), Носков, Таці (Покладок, 61), Білий (Братков, 78), Мирослін (Омельченко, 61), Вакуленко (Полулях, 54), Марусич, Цибульник (Калитвинцев, 41), Ігнатенко (Козел, 54), Хамід Ясин (Яковенко, 61).

Голи: Полулях (69, з пенальті) — Мирза (40), Патик (41).

Молдовським юнакам вдалося взяти реванш за поразку. Підопічні Сергія Клещенка відзначилися на останній хвилині першого тайму та одразу ж після перерви. Господарі намагалися виправити становище, але спромоглися лише скоротити відставання: півзахисник дніпропетровського "Дніпра" Микита Полулях точно пробив із одинадцятиметрової позначки.

Німеччина Друга ліга

9 ТУР

Гройтер Фюрт — Алеманія — 1:1
Санкт Паулі — Веєн — 2:0
Ален — Фрайбург — 0:3
Франкфурт — Ганза — 0:0
Інгольштадт — Аугсбург — 1:2
Майнц — Дуйсбург — 0:0
Кобленц — Нюрнберг — 1:1
Оснабрюк — Мюнхен — 0:2
Оберхаузен — Кайзерслаутерн — 2:1

10 ТУР

Ганза — Гройтер Фюрт — 1:2
Алеманія — Ален — 0:2
Веєн — Інгольштадт — 0:0
Аугсбург — Франкфурт — 2:2
Нюрнберг — Оберхаузен — 2:1
Дуйсбург — Санкт Паулі — 1:2
Фрайбург — Майнц — 0:1
Мюнхен — Кобленц — 1:0
Кайзерслаутерн — Оснабрюк — 2:0

11 ТУР

Гройтер Фюрт — Веєн — 1:1
Франкфурт — Алеманія — 0:3
Санкт Паулі — Нюрнберг — 1:0
Кобленц — Дуйсбург — 1:1
Оснабрюк — Аугсбург — 1:1
Ален — Майнц — 0:2
Оберхаузен — Ганза — 1:0
Інгольштадт — Фрайбург — 4:0
Кайзерслаутерн — Мюнхен — 0:0

12 ТУР

Нюрнберг — Франкфурт — 0:0
Алеманія — Кобленц — 2:0
Веєн — Кайзерслаутерн — 4:2
Ганза — Оснабрюк — 2:2
Дуйсбург — Ален — 0:1
Майнц — Інгольштадт — 0:3
Мюнхен — Оберхаузен — 0:1
Аугсбург — Гройтер Фюрт — 1:1
Фрайбург — Санкт Паулі — 2:0

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Майнц	**12**	**7**	**3**	**2**	**23:13**	**24**
2. Кайзерслаутерн	**12**	**7**	**2**	**3**	**24:19**	**23**
3. Фрайбург	***12***	***7***	***1***	***4***	***20:12***	***22***
4. Алеманія	12	6	2	4	18:13	20
5. Ален	12	6	2	4	17:19	20
6. Гройтер Фюрт	12	5	4	3	26:19	19
7. Санкт Паулі	12	6	1	5	20:23	19
8. Мюнхен	12	5	2	5	15:10	17
9. Інгольштадт-	12	5	2	5	21:20	17
10. Дуйсбург	12	4	4	4	17:14	16
11. Оберхаузен	12	5	0	7	13:24	15
12. Ганза	12	3	5	4	24:16	14
13. Нюрнберг	3	5	4	13:14	14	
14. Оснабрюк	12	3	4	5	18:24	13
15. Аугсбург	12	3	3	6	16:20	12
16. Веєн	**12**	**2**	**5**	**5**	**13:24**	**11**
17. Кобленц	**12**	**3**	**4**	**5**	**15:20**	**10**
18. Франкфурт	**12**	**1**	**5**	**6**	**11:20**	**8**

Франція Друга ліга

10 ТУР

Ам'єн — Клермон — 0:0
Аяччо — Анже — 0:0
Булонь — Седан — 0:1
Генгам — Нім — 1:0
Діжон — Шатору — 2:0
Мец — Бастія — 0:0
Монпельє — Ван — 3:1
Реймс — Брест — 0:1
Страсбур — Труа — 0:0
Тур — Ланс — 3:1

11 ТУР

Анже — Тур — 2:0
Брест — Мец — 2:1
Ван — Реймс — 1:0
Клермон — Монпельє — 2:1
Ланс — Ам'єн — 2:0
Нім — Булонь — 0:1
Седан — Діжон — 2:1
Труа — Генгам — 2:2
Шатору —Бастія — 2:0
Аяччо — Страсбур — 1:1

12 ТУР

Ам'єн — Труа — 1:1
Бастія — Седан — 2:0
Генгам — Анже — 0:0
Діжон — Брест — 1:2
Мец — Ван — 2:0
Монпельє — Нім — 1:1
Реймс — Шатору — 4:3
Тур — Аяччо — 4:1
Страсбур — Ланс —1:1

13 ТУР

Анже — Ам'єн — 1:0
Аяччо — Генгам — 2:1
Брест — Бастія — 4:0
Ван — Діжон — 1:1
Клермон — Мец — 1:0
Нім — Реймс — 2:2
Страсбург —Тур — 4:0
Шатору — Седан — 1:1
Труа — Булонь — 1:0

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Страсбур	**14**	**8**	**5**	**1**	**25-12**	**29**
2. Ланс	**13**	**9**	**1**	**3**	**20-11**	**28**
3. Булонь	**14**	**8**	**4**	**2**	**16-7**	**28**
4. Мец	14	7	4	3	14-8	25
5. Тур	14	7	1	6	19-17	22
6. Монпельє	13	6	3	4	21-12	21
7. Анже	14	5	6	3	17-12	21
8. Ван	14	6	3	5	12-14	21
9. Аяччо	14	5	5	4	23-18	20
10. Труа	14	5	4	5	13-12	19
11. Брест	14	6	1	7	16-17	19
12. Клермон	14	4	5	5	17-20	17
13. Бастія	14	4	5	5	12-16	17
14. Діжон	14	4	4	6	16-19	16
15. Ам'єн	14	3	6	5	12-15	15
16. Седан	14	3	5	6	13-21	14
17. Шатору	14	3	4	7	14-19	13
18. Генгам	**14**	**2**	**6**	**6**	**10-16**	**12**
19. Реймс	**14**	**2**	**5**	**7**	**15-27**	**11**
20. Нім	**14**	**1**	**5**	**8**	**11-23**	**8**

Росія Перший дивізіон

41 ТУР

Камаз – Кубань – 3:4
Волга – Чорноморець – 0:2
Машук – СКА-Енергія – 1:3
Анжи – Ростов – 3:2
Спортакаде клуб – Динамо Брянськ – 3:1
Салют-Енергія – Торпедо – 4:2
СКА – Балтика – 1:1
Носта – Металург-Кузбас – 0:0
Витязь – Динамо Барнаул – 1:1
Сибір – Урал – 2:0

42 ТУР

Волга – Кубань – 2:1
Камаз – Чорноморець – 2:2
Аланія – СКА-Енергія – 1:1
Анжи – Динамо Брянськ – 1:1
Спортакадемклуб – Ростов – 2:1
Салют-Енергія – Балтика – 4:0
СКА – Торпедо – 0:0
Носта – Динамо Барнаул – 3:1
Витязь – Металург-Кузбас – 3:1

43 ТУР

Чорноморець – Аланія – 2:0
Кубань – Машук – 5:0
СКА-Енергія – Спортакадемклуб – 0:1
Ростов – Салют-Енергія – 3:1
Динамо Брянськ – СКА – 0:1
Торпедо – Носта – 1:3
Балтика – Витязь – 4:1
Динамо Барнаул – Сибір – 0:0
Металург-Кузбас – Урал – 1:0

44 ТУР

Камаз – Волга – 2:0
Чорноморець – Машук – 3:2
Кубань – Аланія – 3:0
СКА-Енергія – Анжи – 1:0
Ростов – СКА – 2:0
Динамо Брянськ – Салют-Енергія – 1:1
Торпедо – Витязь – 2:4
Балтика – Носта – 0:1
Металург-Кузбас – Сибір – 3:1
Урал – Динамо Барнаул – 3:1

ПІДСУМКОВА ТАБЛИЦЯ

	І	В	Н	П	М	О
1. Ростов	**42**	**29**	**9**	**4**	**78-29**	**96**
2. Кубань	**42**	**27**	**6**	**9**	**84-36**	**87**
3. Камаз	42	23	10	9	68-41	79
4. Урал	42	22	9	11	69-39	75
5. Носта	42	20	13	9	59-37	73
6. Анжи	42	20	12	10	63-35	72
7. Балтика	42	17	14	11	43-34	65
8. СКА-Енергія	42	17	10	15	63-60	61
9. Чорноморець	42	16	13	13	51-38	61
10. Аланія	42	17	8	17	50-47	59
11. Салют-Енергія	42	17	7	18	51-51	58
12. Витязь	42	17	7	18	49-57	58
13. СКА	42	15	13	14	52-50	58
14. Сибір	42	14	16	12	51-41	58
15. Спортак-адемклуб	42	16	9	17	55-57	57
16. Металург-Кузбас	42	14	15	13	44-42	57
17. Волга	**42**	**15**	**4**	**23**	**50-65**	**49**
18. Торпедо	**42**	**14**	**7**	**21**	**47-69**	**49**
19. Машук	**42**	**8**	**8**	**26**	**39-79**	**32**
20. Динамо Бар	**42**	**6**	**9**	**27**	**31-80**	**27**
21. Звєзда	**42**	**8**	**5**	**29**	**36-95**	**23**
22. Динамо Бр	**42**	**6**	**4**	**32**	**30-81**	**22**

Англія Перший дивізіон

14 ТУР

КПР – Бірмінгем – 1:0
Кристал Пелас – Ноттінгем – 1:2
Вулверхемптон – Суонсі – 2:1
Саутгемптон – Ковентрі – 1:1
Шеффілд Уенсдей – Плімут – 0:1
Престон – Уотфорд – 2:0
Іпсвич – Чарльтон – 1:1
Донкастер – Барнслі – 0:1
Дербі – Норвич – 3:1
Кардіфф – Блекпул – 2:0
Брістоль Сіті – Шеффілд Юнайтед – 0:0
Бернлі – Редінг – 1:0

15 ТУР

Бірмінгем – Ковентрі – 0:1
Дербі – Ноттінгем – 1:1
Кардіфф – Вулверхемптон – 1:2
Уотфорд – Блекпул – 3:4
Шеффілд Юнайтед – Плімут – 2:0
Прсетон – Саутгемптон – 2:3
Іпсвич - КПР – 2:0
Донкастер – Суонсі – 0:0
Кристал Пелас – Шеффілд Уенсдей – 1:1
Чарльтон – Барнслі – 1:3
Бернлі – Норвич – 2:0
Брістоль Сіті – Редінг – 1:4

16 ТУР

Суонсі – Уотфорд – 3:1
Саутгемптон – Брістоль Сіті – 0:1
Вулверхемптон – Бернлі – 2:0
Шеффілд Уенсдей – Донкастер – 1:0
Редінг – Дербі – 3:0
КПР – Кардіфф – 1:0
Плімут – Чарльтон – 2:2
Ноттінгем – Бірмінгем – 1:1
Норвич – Престон – 2:2
Ковентрі – Кристал Пелас – 0:2
Блекпул – Іпсвич – 0:1
Барнслі – Шеффілд Юнайтед – 1:2

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Вулверхемптон	**16**	**12**	**1**	**3**	**37-23**	**37**
2. Бірмингем	**16**	**9**	**4**	**3**	**19-11**	**31**
3. Редінг	***16***	***9***	***3***	***4***	***36-16***	***30***
4. Шеффілд Юнайтед	***16***	***8***	***4***	***4***	***20-9***	***28***
5. Бернлі	***16***	***7***	***5***	***4***	***21-20***	***26***
6. Кардіфф	***16***	***6***	***7***	***3***	***19-14***	***25***
7. КПР	16	7	4	5	15-14	25
8. Іпсвич	16	6	6	4	24-16	24
9. Суонсі	16	6	6	4	21-18	24
10. Брістоль Сіті	16	6	6	4	18-16	24
11. Плімут	16	6	4	6	20-20	22
12. Шеффілд Уенсдей	16	6	4	6	17-25	22
13. Дербі	16	5	6	5	19-20	21
14. Престон	16	6	3	7	20-22	21
15. Блекпул	16	5	6	5	17-20	21
16. Кристал Пелас	16	5	5	6	19-17	20
17. Ковентрі	16	5	5	6	17-19	20
18. Барнслі	16	5	3	8	15-19	18
19. Норвич	16	4	5	7	18-23	17
20. Чарльтон	16	4	4	8	17-23	16
21. Саутгемптон	16	4	4	8	15-25	16
22. Уотфорд	**16**	**4**	**3**	**9**	**24-30**	**15**
23. Ноттінгем	**16**	**2**	**5**	**9**	**13-25**	**11**
24. Донкастер	**16**	**2**	**3**	**11**	**7-23**	**9**

Італія Серія «В»

10 ТУР

Емполі — Піза — 0:3
Трієстина — Албінолеффе — 1:1
Асколі — Циттаделла — 1:2
Авелліно — Фрозіноне — 0:0
Барі — Гроссето — 3:1
Ліворно — Ріміні — 2:1
Мантова — Парма — 1:3
Модена — Брешиа — 1:3
Салернітана — Анкона — 2:1
Тревізо — П'яченца — 3:2
Віченца — Сассуоло — 1:0

11 ТУР

Албінолеффе — Асколі — 2:0
Анкона — Ліворно — 2:2
Брешиа — Салернітана — 1:0
Циттаделла — Барі — 1:1
Фрозіноне — П'яченца — 1:0
Гроссето — Тревізо — 4:1
Парма — Трієстина — 2:1
Піза — Авелліно — 1:1
Ріміні — Мантова — 1:0
Сассуоло — Емполі — 0:4
Віченца — Модена — 2:2

12 ТУР

Авелліно — Сассуоло — 0:0
Барі — Піза — 1:0
Емполі — Анкона — 1:3
Мантова — Гроссето — 2:1
Модена — Циттаделла — 3:3
П'яченца — Парма — 1:1
Салернітана — Віченца — 0:0
Тревізо — Албінолеффе — 1:1
Трієстина — Фрозіноне — 2:2
Асколі — Ріміні — 1:1
Ліворно — Брешиа — 2:0

13 ТУР

Тревізо — Салернітана — 2:2
Албінолеффе — Мантова — 1:2
Анкона — Авелліно — 0:1
Брешиа — П'яченца — 0:1
Фрозіноне — Емполі — 0:1
Гроссето — Модена — 2:1
Піза — Асколі — 1:1
Ріміні — Трієстина — 0:2
Сассуоло — Циттаделла — 3:1
Віченца — Ліворно — 0:1
Парма — Барі — 1:1

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Гроссето	**13**	**7**	**3**	**3**	**26-18**	**24**
2. Емполі	**13**	**7**	**3**	**3**	**18-12**	**24**
3. Сассуоло	**13**	**7**	**2**	**4**	**20-12**	**23**
4. Ліворно	13	5	7	1	19-11	22
5. Барі	13	5	6	2	13-11	21
6. Віченца	13	5	5	3	15-7	20
7. Трієстина	13	5	5	3	19-16	20
8. Парма	13	4	7	2	17-12	19
9. Мантова	13	5	4	4	13-11	19
10. Брешиа	13	5	4	4	14-15	19
11. Салернітана	13	5	4	4	13-15	19
12. Албінолеффе	13	4	6	3	13-13	18
13. Піза	13	4	5	4	16-15	17
14. Анкона	13	4	4	5	19-15	16
15. П'яченца	13	4	4	5	9-11	16
16. Фрозіноне	13	4	4	5	15-18	16
17. Тревізо	13	2	6	5	14-20	12
18. Авелліно	13	2	6	5	10-18	12
19. Ріміні	**13**	**3**	**3**	**7**	**12-21**	**12**
20. Асколі	**13**	**2**	**5**	**6**	**8-14**	**11**
21. Циттаделла	**13**	**2**	**5**	**6**	**9-16**	**11**
22. Модена	**13**	**1**	**4**	**8**	**14-25**	**7**

ВИДАТНИЙ «ХУДОЖНИК»

Цей футболіст отримав від своїх фанів пару прізвиськ, але є одне, яке символізує його особу в повному розумінні. Це – Пінтуріккіо. Дель П'єро володіє рідкісним талантом; він створює красиві моменти у грі там, де, здавалося б, неможливо це зробити.

Найкраще Дель П'єро характеризують слова Ханса Йоргена Нільсона: "Є три категорії гравців: перші – бачать моменти, які видно і глядачам на трибунах, і, забивши гол, вони отримують задоволення від виконаної роботи. Другі – допомагають побачити партнерам моменти, які вони б і самі побачили, якби були трішки уважніші, і після гола вони випромінюють душевний спокій, наповнюються ентузіазмом. І є третя категорія гравців, які створюють моменти там, де їх у принципі бути не може". Про такий феномен, до речі, друге прізвисько Дель П'єро і піде далі мова.

І НЕ ЛІКАР, І НЕ АДВОКАТ

Майбутній феномен "чорно-білої" історії з'явився на світ 9 листопада 1974 року в невеликому місті Конельяно на півночі Італії. Проста родина: батько – електрик, мати – домогосподарка, троє дітей. Батьки – Джино і Бруна, – які не зуміли здобути освіти та опанувати улюблені професії, довго сперечалися, ким же бути Алексу: лікарем чи адвокатом. Проте долю майбутнього капітана визначили старший брат Стефано і друзі дитинства П'єррпаоло та Нельсо, з якими вони ганяли кулясту сферу у дворі. Стефано хотів стати професійним футболістом (і згодом ним став). Грав у "Сампдорії", але недовго, і тому більше прославився як брат і перший наставник одного з найяскравіших гравців країни. На думку хлопця, прізвище Дель П'єро мало б зазвучати, ось він і вирішив зробити з молодшого брата майстра шкіряного м'яча. Який хлопчисько не любить грати у футбол?

Все розпочалося для маленького генія в 7 років, коли мама привела його до місцевої футбольної школи до Умберто Престо, який тренував команду "Сенвендімеаанто". У 13 років Алессандро стає гравцем "Падови". Перший рік у новому клубі він відчував себе невпевнено, але з кожним роком справи ставали дедалі кращими. З самого юного віку Дель П'єро прагнув до ідеалів. Дивлячись футбольний матч, він спостерігав за гравцями екстракласу, такими, як Платіні, а потім на тренуваннях намагався повторити все те, що він бачив раніше.

За два роки в серії "В" Алессандро зіграв за "Падову" якихось 14 матчів, забив лише одного разу, але для того, щоб наставник "Ювентуса" Джованні Трапаттоні побачив у ньому неабиякий талант, цього виявилося достатньо.

Дебют Дель П'єро у класі найсильніших відбувся 12 вересня 93-го року на виїзді у Фоджі. Загалом за свій перший сезон у "старій синьйорі" він, взявши участь в 11-ти зустрічах, відзначився п'ять разів, що, в будь-якому разі непогано для футболіста, який не встиг переступити двадцятирічний поріг. Особливо, якщо врахувати, що тодішніх володарів Кубка кубків із "Парми" Алессандро змусив виймати м'яча з сітки тричі.

Втім, за наявності у команді Роберто Баджо, Фабріціо Раванеллі та Джанлуки Віаллі, здавалося, що Дель П'єро з'являтиметься на полі буде лише вряди-годи. Але, стомлений Кубком світу в Америці, Баджо підійшов до чергового чемпіонату не в найкращій функціональній готовності, наслідком чого стала серія травм. Таким чином, у прем'єрний сезон, коли "чорно-білих" очолював Марчелло Ліппі, Алессандро провів не багато не мало 29 поєдинків та забив 8 м'ячів. І внесок його у 23-у підсумкову перемогу "Ювентуса" в італійській історії виявився значним.

А напередодні першості-95/96 Баджо перебрався до "Мілана". Для Алессандро запалало зелене світло. Він розташувався трохи позаду атакуючої зв'язки Раванеллі — Віаллі, і, справляючись із основними обов'язками — забезпечувати форвардів передачами, не забував періодично відзначатися й сам. Ефектні голи у ворота суперників по Лізі чемпіонів "Глазго Рейнджерс" та "Стяуа" принесли Дель П'єро всесвітню славу. А наприкінці весни і без того вже багату колекцію Алессандро поповнив найпрестижніший трофей у клубному футболі Старого Світу.

СПАДКОЄМЕЦЬ БАДЖО

У міжсезоння "Делле Альпі" залишили Віаллі та Раванеллі. Зинедин Зидан, Ален Бокшич і Крістіан Вієрі поповнили лави "старої синьйори". Швидко пристосувавшись до нових партнерів, погоду в колективі робив, як і раніше, Алессандро. Сезон той для "Ювентуса" видався тріумфальним: команда здобула Міжконтинентальний кубок, розгромила за сумою двох зустрічей Суперкубка Європи "Парі-Сен-Жермен" із загальним рахунком 9:2 і знову завоювала "скудетто". Тріумфальний рік зіпсувала поразка у вирішальному матчі головного єврокубка від дортмундської "Борусії".

Не змусив довго на себе чекати і виклик до національної збірної. Алекса навіть Саккі включив до списку 22-х на Євро-1996, однак жодного разу на поле так і не випустив. До мундіаля у Франції Алессандро підійшов у формі, далекій від оптимальної, і не показав своєї найкращої гри. Не здобула лаврів і "скуадра адзурра", яка безславно поступилася у чвертьфіналі господарям турніру за підсумками серії одинадцятиметрових. Проте футбольна громадськість Італії вважала, що Дель П'єро, як і в "Ювентусі", успадкує від Баджо роль лідера національної команди.

"Ювентус" не знав собі рівних в Італії, був на провідних ролях у Європі, а на "Пінтуріккіо" проливався золотий дощ зі всіляких нагород та призів. Але розпочався злощасний сезон 98/99. У день свого 24-річчя Алекс отримав удар по ногах і не зміг дограти зустріч із "Удинезе". Діагноз лікарів звучав, як вирок: розрив хрестоподібних зв'язок, горезвісні "хрести", що поставили хрест не на одній футбольній кар'єрі. Дель П'єро поїхав лікуватися до Америки.

Звісно, сезон для "Ювентуса" був провалений, а Дель П'єро ще досить довго повертав собі минулі кондиції. Проте в італійській пресі промайнула думка, що важка травма якоюсь мірою допомогла футболістові: врятувала від допінгового скандалу і подальшої дискваліфікації. У допінгового комітету були підозри щодо плеймейкера "Ювентуса", але справу зам'яли.

На Євро-2000 новий наставник збірної Діно Дзофф узяв Дель П'єро, але не як ключового гравця. На перший план вийшов Тотті. У перших двох матчах турніру нічого екстраординарного кумир столичних "тіффозі" не показав, а ось Дель П'єро видав фантастичний заключний груповий матч проти шведів, під завісу якого приголомшливим ударом відправив м'яча у сітку Магнуса Хедмана. Але на стадії плей-офф Дзофф таки собі не зрадив, і Алессандро задовольнявся виходами в других таймах.

Винятком був півфінал проти "помаранчевих". Дель П'єро в цьому матчі з'явився з перших хвилин і показав себе зрілим майстром. Справа дійшла до серії пенальті, в якій Тольдо вивів італійців до фіналу, перипетії якого краще для Італії не згадувати. Гол француза Вільтора спочатку послав італійців у нокдаун, а в нокаут команду Дзоффа відправив Трезеге.

МОДЖІОПОЛІ

Як еквадорський арбітр убив "скуадру адзурру" на ЧС-2002 можна фільм знімати. Однак навіть у випадку перемоги над корейцями в 1/8 фіналу Італія навряд чи здобула б лаври першості. Аж занадто блідою виглядала гра тієї Італії. Дель П'єро забив Мексиці на стадії групового етапу, таким чином допомігши "скуадрі адзуррі" подолати груповий етап. На ЧЄ-2004 Дель П'єро і К° потрапили у групову пастку, коли шведи і данці розіграли у третьому турі потрібну їм нічию – 2:2.

У 2005-му році Алекс заграв настільки яскраво, що його дует із Давидом Трезеге тоді трощив усі оборонні побудови суперників "Юве" по Серії "А". Особливо запам'ятався його пас через себе на адресу Трезеге в переможній грі на "Сан-Сіро" проти "Мілана". Гра, що принесла "Пінтуріккіо" і його команді чергове золото, яке незабаром було забрано з колекції "б'янко-нері" через знаменитий скандал "Моджіополі".

Незважаючи на це, в складі збірної Італії на полях Німеччини у 2006 році Алекс виконав роль головного козиря у півфінальному матчі з німецькою збірною. Вийшовши на поле в додатковий час, Дель П'єро зумів перевернути хід подій і завдяки його діям італійці досягли перемоги, здолавши у фіналі світової першості французів. Кубок був у "скуадрри", а для Алекса почався сезон у другому дивізіоні місцевого футболу.

Коли Дель П'єро виповнилося 30 років, багато футбольних критиків, журналістів і навіть уболівальників почали говорити про те, що його кар'єра добігає кінця, "він уже не той, що раніше", "його найкращі роки позаду" і т.д. Але яким же було здивування громадськості, коли в сезоні 2006-2007 Дель П'єро вивів "Ювентус" із серії "Б", ставши найкращим бомбардиром. А в сезоні 2007-2008 у Серії "А" Дель П'єро разом із Давидом Трезеге стали кращою парою форвардів. Після 38 турів Дель П'єро забив 21 гол (3 — з пенальті), ставши найкращим голеадором італійської Серії "А", примусивши замовкнути своїх критиків. У поточному сезоні 2008/09 справи у Алекса і "Ювентуса" ідуть не найкращим чином – команда посідає місце в турнірній таблиці у другому десятку, а на рахунку "Пінтуріккіо" лише один забитий м'яч після семи матчів. Однак у ЛЧ черговий гол Алекса приніс важливу перемогу над "Реалом". Отож, нові перемоги "Юве" і Дель П'єро не за горами.

Олеся ЮРИНЕЦЬ.

АЛЕССАНДРО ДЕЛЬ П'ЄРО

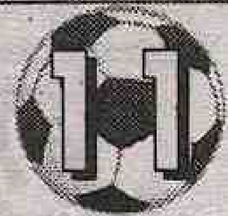
Прізвисько – Пінтуріккіо
Дата народження – 9 листопада 1974
Місце народження – Конельяно, Італія
Громадянство – Італія
Зріст – 173 см
Вага – 71 кг
Позиція – нападник
Номер – 10

КАР'ЄРА

Клубна кар'єра
1991 —1993 Падова14 (1)
1993 — Ювентус 409 (244)
Національна збірна
1991 Італія (до 17 р.)3 (1)
1992 — 1993 Італія (до 18) 14 (12)
1993 — 1996 Італія (до 21) 12 (3)
1995 — Італія 91 (27)

ДОСЯГНЕННЯ

Чемпіон світу – 2006
Віце-чемпіон Європи – 2000
Чемпіон Європи U-21 – 1992/94, 1994/96.
Переможець Ліги чемпіонів – 1995/96
Фіналіст Ліги чемпіонів – 1996/97, 1997/98, 2002/2003.
Чемпіон Серії А — 1994/95, 1996/97, 1997/98, 2001/02, 2002/03 (а також 2004/05 і 2005/06, які забрали у "Ювентуса")
Чемпіон Серії Б - 2006/07
Володар Кубка Італії – 1994/95
Володар Суперкубка Італії — 1995/96, 1996/97, 2001/02, 2002/03
Володар Суперкубка Європи — 1995/96
Володар Міжконтинентального кубка – 1996 року.
Найкращий бомбардир чемпіонату Італії Серії А – 2007/08 – 21 м'яч
Найкращий бомбардир чемпіонату Італії Серії Б – 2006/07 – 20 м'ячів
Рекордсмен "Ювентуса" за кількістю зіграних матчів і забитих голів.
Футболіст року в Італії: 1998

СКАНВОРД № 165 «ЛАЦІО»-2008

Фото 1
Фото 2
Воротар "Лаціо"
Хавбек зб. Камеруну
"Ле ..."
Оборонець зб. Бразилії
... "Олімпійський"
Оцінка
Автор гола у фіналі на ЧС-1954
... Чжун Хван
Кіпер зб. Франції на ЧЄ-1996
Фото 1
Фото 2
Фото 3
"Каноніри"
Маневр
Запал
... Хенесс
... Левіга
Торе-Андре, Ховард
Півоборонець "Тоттенхема"
Хавбек зб. Німеччини, ЧС-1974
Оборонець "Депортиво"
Професіонал
Швейц. клуб
Італ. клуб
Ван ... Ваарт
Плеймейкер "Мілана"
Де ла ...
Бек зб. Анголи
... Віктор
Хист
Хавбек зб. Камеруну на ЧС-1998
... Акобян
Повідомлення
Фото 3
Фото 4
Фото 4
Оборонець зб. Ліхтенштейну
Бек зб. ПАР на ЧС-1998
Фото 7
Брат Сократеса
Фото 5
Фото 6
Індивід. прохід
Фото 8
Легенда "Ліверпуля"
Кіпер "Барси"
Рекордсмен за кількістю перемог в КЄЧ
Етап змагань
Фото 9
Фото 5
Гральна карта
Фото 6
Фото 7
Тренер "Інтера", володар КЄЧ-64,65
Стадіон у Ніцці
Фото 10
Фото 11
Фото 8
Фото 9
Фото 10
Фото 11

Валерій ПРИГОРНИЦЬКИЙ.

НА ВАШИХ ТЕЛЕЕКРАНАХ

Понеділок, 17 листопада
"Мегаспорт"
18.20. Чемпіонат Росії. ЦСКА — "Рубін"
20.45. "Відверто про футбол"
22.05. Чемпіонат Росії. Огляд матчів туру

Вівторок, 18 листопада
"Мегаспорт"
18.20. Чемпіонат України. "Іллічівець" — "Таврія"
20.40. Чемпіонат Росії. "Зеніт" — "Динамо"
6.00. Чемпіонат Росії. Огляд матчів туру

Середа, 19 листопада
"Україна"
19.55. Відбір ЧС-2010. Україна — Норвегія
"Мегаспорт"
13.45. "Світовий футбол"
14.20. "Мундіаль"
18.20. Чемпіонат України. "Арсенал" — "Металург" Д
6.00. Чемпіонат Росії. Огляд матчів туру

Четвер, 20 листопада
"Мегаспорт"
13.55. "Goalissimo"
18.20. Чемпіонат України. "Металіст" — ФК "Харків"
20.40, 3.00. Чемпіонат Росії. ЦСКА — "Рубін"
6.00. "Мундіаль"

П'ятниця, 21 листопада
УТ-1
17.55. Чемпіонат України. "Металіст" — "Зоря"
"Мегаспорт"
6.00. "Світовий футбол"

Субота, 22 листопада
ТЕТ
0.00. Щоденник Ліги чемпіонів
"Мегаспорт"
12.55, 14.55. Чемпіонат Росії. "Спартак" — "Зеніт", "Рубін" — "Локомотив"
17.00. "Goalissimo"
18.20. Кубок УЄФА. "Герта" — "Бенфіка"

Неділя, 23 листопада
ТЕТ
18.00. Чемпіонат України. "Дніпро" — "Таврія"
"Україна"
22.20. "Футбольний уїк-енд"
УТ-1
13.55. Чемпіонат України. "Карпати" — "Металург" Д
"Мегаспорт"
12.45. Чемпіонат Росії. "Спартак" — "Зеніт"
14.45, 5.30. "Світовий футбол"
15.20. "Мундіаль"
15.55. Чемпіонат України. "Ворскла" — ФК "Харків"

«Український футбол».
Свідоцтво про реєстрацію КВ № 10336
Виходить тричі на тиждень (вівторок, середа, п'ятниця).
Державне видавництво «Преса України». 03047, м. Київ-47, проспект Перемоги, 50.
Отримувач коштів: Державне видавництво «Преса України» Державного управління справами. Розрахунковий рахунок № 26000101014669 КРД «Райффайзен» Банк «Аваль» МФО 322904, для «Українського футболу», код 05905668.

Адреса редакції: 03047, м. Київ-47, проспект Перемоги, 50.
Телефони редакції: 454-83-03, 454-83-90
Факс: 235-31-52, 454-83-03
Відділ реклами та реалізації: 454-88-91
Електронна пошта — mu@pressa.kiev.ua
Сайт: www.ukrainian-football.com

В.о. головного редактора Л.О.МАКСИМЕНКО
Черговий по номеру О.В.КОМАРОВСЬКИЙ

Видрукувано з готових редакційних фотоформ.
Зам. 3025128.
Індекс 60994.

4 820012 961863